

Mosty mezi národy, mosty mezi srdci
Camp, kde rozdíl mizí a vznikají nová přátelství.

Cílevědomost

Cílevědomost se považuje za zásadně důležitou vlastnost těch, kteří chtějí být úspěšní a něčeho dosáhnout. Kdo má cíl, hledá k němu cesty. Tak to dělali i ti, kteří se o nedávných prázdninách vydávali na poutě. Při tom poznali mnoho souvislostí, protože nejde jen o cestu. Je třeba zajistit odpovídající výbavu. Ta je potřeba vždy, i když jedu autem, nebo jdu pěšky. Jiné je to, když jdu sám, nebo jsem členem skupiny, kde je zodpovědnost rozdělená. Dosažení cíle musím podrobit i ostatní plány a musím zřeknout všeho, co by mně od cíle odvádělo, nebo ztěžovalo cestu. Podobné je to, když je mým cílem udělat školu, najít práci, založit rodinu, postavit dům...

Ale, co bude potom, až těch cílů dosáhnu? Někteří končí v beznaději a prosazují dobrovolný odchod ze života, eutanázii, protože jim jako zoufalcům chybí další cíl. Křesťan má cíl jasný. Kristus, který ho ve křtu přijal za svého přítele a bratra či sestru, pro něj v nebi připravil místo. Nabídl mu štěstí, které lidské oko nevidělo. Ukázal cestu a nabídl osobní doprovod i živé společenství, zkušené rady a ideální pravidla, občerstvovací stanice formou bohoslužby či ošetřovny pro duchovně zraněné formou svátosti smíření.

To všechno platí i pro Orly. Nemyslíte, že bychom měli počítat i s orlovkami v nebi? Ale to tam musí doputovat hodně Orků. Záleží na každém z nás. Pozvání, nabídku, máme. Všechny naše malé cíle si můžeme stanovovat tak, aby byly součástí úspěšné cesty k nejvyššímu cíli. Najděme odvahu prozradit svůj vysoký cíl kamarádům a na náročné cestě si vzájemně pomáhat. Neváhejme pozvat i mladší.

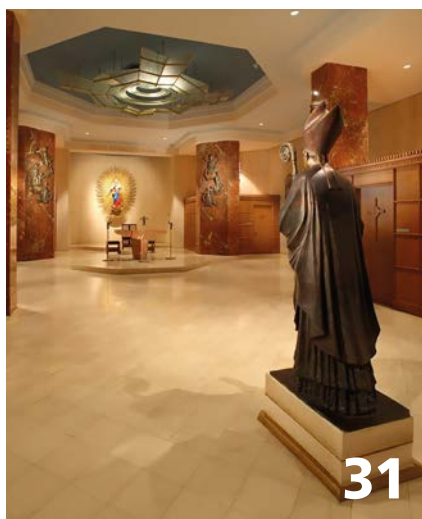
JAN GRAUBNER

Orelský festival OREL TANČÍ A ZPÍVÁ LOMNICE

Kulturní rada chystá v příštím roce Orelský festival. Těšte se na vystoupení tanečních, sportovních, pěveckých souborů.

Oldřich Gardáš,
předseda Kulturní rady Orla
gardas.oldrich@gmail.com

Orel letí do nebe...

Když jsem letos stála na Hostýnské pouti a dívala se na stovky dětí, rodičů a mladých, kteří přišli společně s námi prožít tuto krásnou tradici, měla jsem velikou radost. Byla to chvíle, kdy se naplno ukázalo, že Orel žije a roste. Stačí se podívat kolem – na našich akcích je plno dětí, do činnosti se zapojují mladí a radost i energie jsou vidět na každém kroku. To všechno je pro mě znamením, že Orel má pevné kořeny a zároveň sílu k letu.

Naše „nebe“ tedy není jen obrazné – je to budoucnost, která se před námi otevírá. Orel letí do nebe díky všem, kteří se zapojují, pomáhají a přinášejí radost druhým. A právě děti, které běhají s úsměvem po hřišti nebo se drží za ruku s rodiči na našich akcích, jsou tím nejlepším znamením, že naše křídla sílí.

S vděčností za tuto naději a s odhodláním pokračovat dál,

KRISTINA HORÁKOVÁ
generální sekretářka Orela

OBSAH

- 8 FISEC/FICEP games Budapest**
Úspěchy naší výpravy na mezinárodních hrách
- 12 Mezinárodní FICEP camp**
Letos se konal v Kralupech nad Vltavou
- 20 Orelská pouť na Svatý Hostýn**
Slétlo se přes 3 tisíce Orlů z celé republiky
- 28 Cyklopoutníci dojeli do Říma**
Máme podepsaný míč od papeže Lva XIV.
- 31 Orelská pouť v Anglii 1940**
Ve výcvikovém táboře sloužil Msgr. Šrámek

Časopis OREL – vydává: Orel – redakce: Mgr. Kristina Horáková, Martina Dudková a Ing. Anna Buchtová. Kontakt na redakci: Orel ústředí, Kurská 792/3, Brno 625 00, tel.: 543 244 880, e-mail: redakce@orel.cz, internet: www.orel.cz, vydavatel: Kurská 792/3, Brno 625 00. Příspěvky do časopisu zasílejte redakci. Uzávěrka pro příspěvky do čísla 4/2025 je 20. 11. 2025 – Redakce si vyhrazuje právo příspěvky upravovat. Nevyžádané materiály se nevracejí. Čtyři čísla za rok v celkové ceně 140,- Kč vč. poštovného. Cena jednoho čísla 35,- Kč. Informace o předplatném podává a předplatitelský servis zajišťuje redakce. Distribuce v ČR: Kongres-takt, Brno. Distribuce do zahraničí a osobní odběr: redakce Náklad: 1000 výtisků – Sazba: Miloslav Vymazal – Tisk: Michal Olejko, evidenční číslo: MK ČR E 5773, ISSN: 1210-1184

Lomnice ožila folklorem – úspěšný orelský festival

V sobotu 31. května 2025 se centrum Lomnice u Tišnova proměnilo v pestrou přehlídku lidových krojů, zpěvu a tance. Folklorní festival, který společně uspořádali KR Orel, jednota Orel Lomnice a Městys Lomnice nabídl návštěvníkům bohatý kulturní program a jedinečnou atmosféru tradic.

Celý festival byl zahájen slavnostní mší svatou v místním kostele, po níž následoval průvod všech účinkujících. Ten se zastavil u pomníku padlých, kde se zástupci souborů krátce poklonili a vzdali hold památce obětí válek. Odtud se průvod přesunul na náměstí před radnici, kde se odehrávala hlavní část programu. Po celý den se na pódiu střídaly folklorní

soubory z různých koutů Moravy a okolí. Programem provázel herec Městského divadla Brno pan Aleš Slanina, který přidal k lidovému veselí i špetku hereckého šarmu, vtipu i pěveckého nadání. Na pódiu se představily například soubory Dolnička a Dolnica z Orla Řečkovice, Bohunická chasa s tanci a písněmi z Brněnska, a početný soubor Orel Stráž-

nice, který diváky zavedl do oblasti Moravského Slovácka i za hranice na Myjavské Kopanice. Dále vystoupil soubor Šafrán z Obřan s programem Hrajte ně husličky i dětská skupina Šafránek, která nadchla diváky svou bezprostředností a energií. Dětský soubor Šafranica z Čebína zaujal Králenkými tanci. Domácí scénu reprezentoval jednak orelský soubor LOTA a Lomnická chasa, jež doprovázela průvod i liturgickou část programu. Závěr festivalu patřil zmíněné domácí skupině LOTA, která reprezentovala Orel jednota Lomnice svým komponovaným vystoupením ABBA, která přinesla osvěžení v podobě modernějších rytmů. Celý festival proběhl v přátelské a srdečné atmosféře. Na pódiu se během dne vystřídal více než 150 účinkujících. Díky výborné organizaci, vstřícnému publiku a krásnému počasí se akce vydařila a potvrdila, že lidový folklor má i v dnešní době své místo a sílu spojovat generace. Velké poděkování patří všem organizátorům, technickému zázemí, spolku Orel, Městysi Lomnice za podporu a všem dobrovolníkům, kteří se podíleli na bezproblémovém průběhu festivalu. Pevně věříme, že se tato krásná tradice v příštích letech opět zopakuje.

Mgr. MARIE BRÁZDOVÁ, Ph.D.,
starostka městyse Lomnice

Cantate 2025

Luhačovice, největší lázně na Moravě a úžasné město uprostřed kopců, se stalo součástí celostátní přehlídky duchovních písní CANTATE 2025, konané v rámci světového Svátku písní v sobotu 7. června. 35. ročník se řídil léty ověřeným scénářem.

Pěvecké sbory a scholy již od ranních hodin začaly plnit salonky, které nám poskytl Společenský dům na Lázeňském náměstí. Proběhly zvukové zkoušky a pak v 11 hodin začínala mše svatá, v Zámecké kapli sv. Josefa, kterou celebroid otec biskup Antonín Basler. Na podiu se po obědě připravila Dechová hudba Nivničanka a se svými zpěváky provedla hodinový koncert zakončený pochodem „Vzhůru Orle slovanský“. Krátce před 14. hodinou byla naše přehlídka oficiálně otevřena.

Po zdavicích hostů jsme už mohli na podiu přivítat účastníky přehlídky:

- „Spevácky zbor seniorov v Hornej Súči“ - jako naši nejbližší zahraniční sousedé k nám jezdí moc rádi. Předvedli duchovní i lidové písně.
- „Scholička Veřovice“ – nadšení malých zpěváčků a muzikantů bylo nakažlivé
- „Towarzystwo Śpiewu CECYLIA“ z polského města Rydułtowy. Toto město se nachází v jižním Polsku ve Slezském vojvodství. Leží na historickém území Horního Slezska zhruba 15 km od českých hranic a 30 km severovýchodně od

Ostravy. Chor Cecylia nás všechny nalaдил na vážnější duchovní notu.

- „Scholička Staré Město“ – úžasné děti i vedoucí s krásnými písněmi si podmanili obecnostvo
- „Hlučínský pěvecký sbor“ - v jejich podání jsme vyslechli písně našich i zahraničních autorů
- „Mužský sbor Florián – Pozdní sběr“ – provedení skladeb bylo precizní a obdivuhodné
- „Slavičinské cérky aj ogaři“ – vystoupili v krojích zazpívali písně o Marii a naši přehlídku zakončili Orelskou modlitbou „Ó zdroji pravdy“

Vystoupilo 7 sborů (celkem 137 účinkujících).

V rámci programu proběhlo vyhlášení výsledků letošní výtvarné soutěže na téma Žážitky s rodinou. Téma výtvarné soutěže každoročně vyhlašuje Kulturní rada Župy Velehradské. Letos se nám sešla pěkná řádka prací. Na výkresech byly použity různé výtvarné techniky a co nás překvapilo byly doručeny i trojrozměrné objekty. Museli jsme také dílka rozdělit do dvou kategorií:

1. kategorie děti do 6-ti let – uděleno jedno první, dvě druhá místa a jedno třetí.
2. kategorie děti od 7-ti let výše – uděleno jedno první, dvě druhá místa a dvě třetí.

Všem oceněným byly předány malé pozornosti jako poděkování za účast v soutěži.

Letošní přehlídka Cantate a příprava na ni byla plná překvapení a nečekaných překážek. Problémy s termínem konání, starost o náhradní prostor pro důstojné konání mše svaté, nemožnost zaparkovat autobusy na obvyklém parkovišti a pak ještě úplně na závěr pořádná sprška z mraků, které se zastavily nad Lázeňským náměstím.

Všechno jsme ale s pomocí Panny Marie Královny Orlů a za přispění ochotných pomocníků zvládli. Poděkování patří všem, kteří přispěli k důstojnému a zdárnému průběhu Cantate 2025. V sobotu 13.6.2026 budeme na Lázeňském náměstí v Luhačovicích, na zahájení CANTATE 2026, číst:

Zpěv je dar. Dar od Boha.

Příroda je plná zpěvu.

Ptáci, vítr, potok, les – všechno zpívá.

I pro člověka je zpěv dar.

Činí nás lepšími, dokáže vyjádřit radost a pomáhá nám unést smutek.

Zlé slovo, které chceš vyslovit neřekneš, když začneš zpívat.

Zpěv vychází ze srdce, zpěv lidí sblížuje.

Za pořadatele Orel župa Velehradská
HANA ŠLEGLOVÁ (jednota Pitín)

Českobudějovická Stromovka plná dětí

Slunce, dětský smích a sportovní nadšení – tak by se dal shrnout sobotní Rodinný sportovní den Orla v Českých Budějovicích, který 21. června proměnil Stromovku v Českých Budějovicích v místo pohybu i přátelských setkání.

„Rychleji, rychleji!“ povzbuzovali rodiče své ratolesti, když se ty nejmenší rozbíhaly na trať dlouhou sto metrů. Dopoledne totiž patřilo právě dětem – od předškoláků po školáky, kteří si s chutí vyzkoušeli různé běžecké distance. Po poledni se na start postavili dospělí závodníci a měřili síly v rámci Orelské běžecké ligy.

Kdo zrovna nezávodil, neměl o zábavu nouzi. Vedle parku v areálu skákací hrad, malování na obličej, bublifuková dílna i mobilní lezecká stěna, kde se děti sjiskrou v očích pokoušely zdolat vrchol. „Mami, já jsem to vylezl až nahoru!“ ozývalo se hrdě z výšky.

Velkou pozornost si získal také Anthro-poid Light – série branně-sportovních disciplín, kde soutěžící zkoušeli překážkový běh s plazením, střelbu airsoftovou pistolí, hody granátem i klasické skákání v pytli, slalom mezi překážkami nebo hody na cíl. Celý den provázela pohodová atmosféra – žádná hlasitá hudba, ale prostor

pro povídání a společné chvíle. „Tohle je moc fajn. Děti mají pestrý program a my maminky si můžeme v klidu popovídat. Závody byly skvěle zorganizované, určitě přijdeme i příští rok,“ svěřila se jedna z účastnic.

Akce probíhala pod záštitou Jana Bartoška. „Naším cílem je vytvářet prostředí, kde se dobře cítí všechny generace – od nejmenších po seniory. Rodinný den v Budějovicích je přesně takovou událostí,“ dodal k průběhu dne.

Během odpoledne bylo k dispozici i drobné občerstvení a děti si kromě sladkých odměn odnesly i orelská trička, a hlavně zážitky a novou chuť k pohybu. Rodinný sportovní den ve Stromovce znovu ukázal, že sport a společenství patří k sobě. Už teď se těšíme, co přinese další ročník. Děkuje za pomoc s organizací jednotě České Budějovice/Stěna Lanovka.

KRISTINA HORÁKOVÁ

Dny lidí d

**Soutěž ve fotbalových dovednostech
Velehrad 4. 7. 2025**

Tak, jako každý rok, i letos Orel pořádal soutěž ve fotbalových dovednostech jako součást 26. ročníku Dnů lidí dobré vůle na místním fotbalovém hřišti ve Velehradě. Soutěžilo se na 7 stanovištích ve dvou věkových kategoriích, holky a kluci zvláště: ročníky 2011–2014 a 2015 a mladší. Během celého odpoledne se na hřišti vystřídalo celkem 111 dětí, počasí vyšlo na jedničku a každý účastník obdržel občerstvení a limonádu a drobnou odměnu na památku. Hodnotné ceny, které nám každý rok věnuje generální partner akce, výhercům předali čestný host Antonín Panenka a 1. místopředseda Orla Jan Bartošek.

Děkujeme všem, kteří se na hladkém průběhu soutěže jakkoliv podíleli a hlavně všem dětem, které přišly svoje fotbalové dovednosti vyzkoušet, i když se fotbalu jinak třeba vůbec nevěnují.

Těšíme se na další ročník!

DUDKOVÁ MARTINA,
ústředí Orla

obré vůle Velehrad

Velehrad 2025

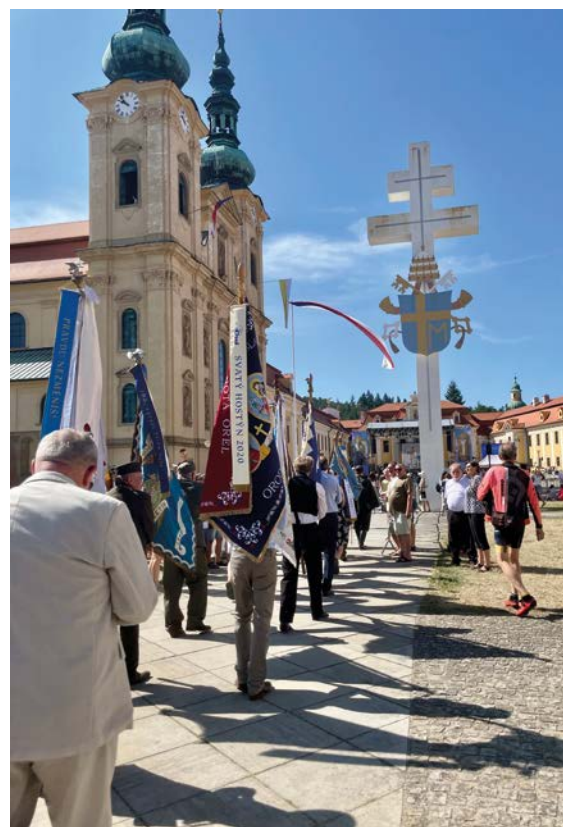
Již dvacet šest let se na Velehradě setkávají lidé dobré vůle, aby na tomto duchovním místě prožili společné chvíle, aby zde přispěli na pomoc potřebným. Národní pouť na Velehradě přilákala během pátku a soboty asi 30 tisíc poutníků. Pouť se nesla v duchu Jubilejního roku 2025, ale připomněla také výročí konce války a velehradské události roku 1985, které byly předzvěstí pádu komunistického režimu. Oslav svátku Cyrila a Metoděje se vždy účastní i naše orelská obec. Nejinak tomu bylo i v letošním roce, kdy se zde slétli Orli z celé republiky. Ti měli možnost si vyzkoušet již v pátek svoje fotbalové dovednosti s matadorem českého fotbalu Antonínem Panenkou. Večer se pak konala slavnostní mše za vlast, které se účastnili i orelští praporečníci, a generální sekretář Orla Kristina Horáková pak v doprovodu Orelské stráže položila za naši organizaci kytici jako poděkování za ochranu naší vlasti.

V bazilice byl také představen takzvaný Chléb republiky. Ten vznikl u příležitosti osmdesátého výročí osvobození a pro Dny lidí dobré vůle ho upekli Cech pe-

kařů a cukrářů. K upečení byla použita voda z řek Vltavy, Moravy a Odry. Mouku darovali pekaři ze všech čtrnácti krajů republiky. Poté už začal koncert lidí dobré vůle, který jako vždy skvěle moderovali Marcela Augustová a Jiří Václavek. Na koncertě mimo jiné vystoupili Hradišťan s Jiřím Pavlicou, Ondřej Ruml a další. Překvapením byl legendární Jiří Suchý, který také zazpíval a při sobotní poutní mši mu olomoucký arcibiskup Josef Nuzík předal Řád svatých Cyrila a Metoděje. Výtěžek z koncertu putuje na Konto lidí dobré vůle, které konkrétně letos podpořilo Salesiánské středisko mládeže České Budějovice a Nadační fond Adiuware.

V sobotu ráno se před mší svatou vydal průvod Orlů s prapory ke hrobu našeho zakladatele mons. Jana Šrámka, abychom poděkovali za vše, co udělal pro Orla i naši republiku.

Vrcholem národní pouti byla pak slavnostní poutní mše svatá, kterou celebraval olomoucký biskup Josef Nuzík a kterou doprovázelo 130 hudebníků. Poutníkům vyřídil pozdravy od papeže Lva XIV. vatikánský velvyslanec, apoštolský nuncius Jude Thaddeus Okolo.

Národní pouť na Velehrad je každý rok jiná, ale jedno je vždy stejné, pocit soukromosti a blízkosti všech účastníků, ať jsou z Moravy, Čech, nebo ze Slovenska. Pestrá směsice krajů, které vypovídají o bohatosti našich tradic a kráse naší země, tvář lidí dobré vůle a zde také obraz zbožnosti a víry, kterých je tolik třeba v dnešní rozjitržené době.

MILOŠ ŽILA, starosta Pospíšilovy župy

FISEC/FICEP GAMES 2025 – Bu

Soutěžilo se v plavání, atletice, stolním tenisu, basketbalu, volejbalu a futsalu. Česká 35-členná výprava měla zastoupení ve futsalu, volejbalu, atletice a stolním tenisu. V silné konkurenci nakonec vybojovali 3 bronzové medaile v atletice. Volejbalisté obsadili 4. místo a futsalisté 7. místo. Ve stolním tenisu poprvé v historii těchto her reprezentovali ČR mladí stolní tenisté z Orla Zlín a nevedli si při svém mezinárodním debutu vůbec špatně. Dvojice Šubín-Sýkora vybojovala 4. místo ve čtyřhře a dvojice Šubín-Žmolíková rovněž 4. místo ve smíšené čtyřhře. Navíc si Adéla Žmolíková odvezla cenu Fair play! Hry proběhly v opravdu přátelském duchu pod heslem Need a Team (potřebujeme tým).

Letošní ročník her FICEP/FISEC se konal v maďarské Budapešti. Již od oznámení pořadatelství her jsme se těšili na tuto událost, a to nejenom kvůli krásnému prostředí sportovišť a města, ale také

kvůli krátké vzdálenosti z ČR a pohodlné cestě. Naše výprava tento rok čítala celkově 35 účastníků, z toho 29 sportovců a 6 vedoucích. Zastoupení jsme měli ve čtyřech sportech – futsal, volejbal, stolní

tenis a atletika. Letošní ročník her byl, co já za 10 let mé účasti na hrách pamatuji, svou velikostí největší, kdy celkový počet účastnických států byl 16 (včetně početných delegací z Brazílie a Chile, každý téměř se 100 účastníky – obdivuhodné!) a počet účastníků přesáhl 1000. Zorganizovat takovou akci není jistě jednoduché a je potřeba složit organizátorům poklonu, kdy vše bylo připraveno na jedničku a ani v takovém počtu účastníků nevznikaly žádné problémy. V pondělí 14. 7. jsme všichni společně vyrazili autobusem z Brna, kdy na všech zúčastněných bylo vidět, že se na hry těší a že jsou odhodlaní se poprat o dobré výsledky. Co se týká hodnocení jednotlivých sportovních výkonů, zde odkazují na příspěvky mých kolegů – vedoucích/trenérů jednotlivých disciplín. Já si dovoluji zhodnotit celkovou atmosféru her a zapojení našich účastníků do mimosportovních aktivit. Tady je na místě poděkovat všem zúčastněným za velmi dobré chování a reprezentaci naší křesťanské sportovní organizace Orel v zahraničí. Svým příkladným chováním jsme si zasloužili respekt a uznání od ostatních delegací. Každý den byl pro všechny účastníky připraven odpolední program, za zmínku stojí zejména zahajovací ceremoniál, mše svatá, mládežnické diskuzní fórum, bazar a závěrečný ceremoniál. Mimo to byl každé odpoledne prostor pro potkávání se s ostatními národy a konverzaci v cizích jazycích. Věřím, že si naši mládežníci akci užili, navázali nové mezinárodní kontakty, což je ostatně hlavním účelem her. Každoročně došlo také k výměně obdržených triček za trička účastníků her z jiných států. Do autobusu na cestu domů nám tak nastupovali Brazílci, Rakušani, Italové či Malťanky. Toto gesto je z mého pohledu velmi významným ukazatelem, že tato akce dává smysl a je třeba v tom pokračovat. Pořadatelství na příští rok prozatím nebylo oznámeno, finální

dapest 14.–20. 7. 2025

rozhodnutí padne v listopadu na valné hromadě organizace FISEC. Následně budeme opět rozesílat výzvy do všech orelských žup a jednot a po předběžném zjištění zájmu o účast na hrách bude rozhodnuto, v jakém počtu a v jakých disciplínách se budeme her účastnit. Tímto bych chtěl také vyzvat všechny potenciální zájemce, aby se nebáli přihlásit či informovat ohledně této akce, a to buď na ústředí Orela nebo přímo u mě osobně. Na závěr si dovoluji poděkovat všem kolegům trenérům a vedoucím za spolupráci a pomoc při přípravách na hry a poté také za účast na samotných hrách. Všichni tuto činnost děláme ve svém volném čase jako dobrovolníci, za což všem patří obrovský dík. Nelze zapomenout také na podporu organizace Orel, a to jak finanční, tak materiální, bez které bychom se nemohli her účastnit a Orel v zahraničí reprezentovat. Děkuje a těšíme se na další ročník.

DOMINIK PLŠEK – vedoucí delegace

FUTSAL

Český futsalový tým Orela vyrazil na mezinárodní turnaj do Maďarska s jediným cílem: postoupit do semifinále. Cesta se však ukázala být náročnější, než se čekalo, a provázela ji nejen radost, ale i hořkost z prohry a zklamání. Hned po příjezdu nás čekal turnaj se silnými soupeři z Maďarska, Brazílie, Rakouska, Rumunska a Indie. Naším prvním soupeřem byl outsider z Indie, kterého jsme porazili 12:0. Po utkání jsme šli podpořit i další české výpravy.

Ve středu nás čekala zkouška ohněm – favorit z Brazílie. Do zápasu jsme vstoupili s velkým respektem a poctivou defenzívou jsme se jim snažili postavit. I když jsme se dostali do šancí, Brazilci nakonec ukázali svou kvalitu a zvítězili 5:2. Naši hráči si ale zasloužili pochvalu za skvělý přístup a bojovnost.

O postup do semifinále jsme se muse- li utkat s domácím Maďarskem. Zápas

byl vyrovnaný, ale Maďaři šli do polo- času s náskokem 3:1. I přes naši snahu ve druhé půli, ve které už gól nepadl, se nám nepodařilo proměnit šance a do semifinále tak prošli domácí. Kabi- na byla zklamaná, a o den později nás čekal další zápas o 5. až 8. místo, opět proti maďarskému týmu. Soupeř bránil velmi pasivně a my jsme i přes množ- ství šancí nedokázali skórovat. Psychika týmu byla na bodu mrazu. Maďaři opět zvítězili 3:1 a náš tým byl odsouzen k boji o 7. místo.

V posledním zápase o 7. místo jsme znovu hráli proti Indii. I přes zklamání z předchozích zápasů se kluci uvolnili a s přehledem došli k vítězství 17:2. Na konci turnaje jsme hráčům poděkovali za jejich bojovnost a vzornou reprezen- taci křesťanské organizace Orel. Sport přináší radost i zklamání a věříme, že příští rok se nám podaří postoupit mezi čtyři nejlepší týmy.

Na závěr jsme klukům poděkovali ne jenom za výkon a bojovnost v celém turnaji, ale taky za vzornou reprezentaci křesťanské organizace Orel. Sport přiná-

ší radost ale i zklamání a bolest. Výkony měly oproti minulým ročníkům vzrůstající tendenci a věříme, že příští ročník se nám podaří mezi 4 nejlepší týmy turnaje postoupit.

JAN BOBOT – trenér futsalu

ATLETIKA

Na 75. ročník Fisec – Ficep Games, který se konal v maďarské Budapešti, odcestovalo celkem 7 atletů. Česká vlajčka byla vidět téměř ve všech vypsáních disciplínách – běhy, skoky a především vrhy. Všichni předvedli skvělé výkony na hranici svých osobních rekordů, někteří tyto hranice dokonce posunuli. Nejúspěšnějším atletem se stal Matyáš Čapek, který si ve všech disciplínách (hod oštěpem, hod diskem, vrh koulí) vytvořil nové osobní rekordy a odměnou mu byly 3 bronzové medaile. V těchto disciplínách mu zdárně sekundoval Václav Lošek, který obsadil dvě pátá, a jedno osmé místo. V kategorii žen pak osobní rekord v hodu oštěpem předvedla Monika Trojanová. Dařilo se nám i v běžeckých disciplínách, kde se atletce Julii Jakobové podařilo postoupit do finále na 400 m. Ve finále si následně vylepšila osobní ma-

ximum a dostala se pod magickou hranici 60 s. Další osobní rekord předvedla Eliška Kocurková v běhu na 100 m. V neposlední řadě je také nutné pozdravit smíšené štafety (100–200–300–400), která se skládala ze dvou běžkyň (Jakubová, Trojanová) a dvou vrhačů (Čapek, Lošek), i přes to atleti ukázali bojovnost, odměnou jim byl skvělý čas a 11. místo. Všichni atleti zaslouží obrovskou pochvalu za vzornou reprezentaci Orla a předvedené výkony. Patří jim gratulace ke skvělým výsledkům, osobním rekordům a samozřejmě k medailím.

ANNA HALASOVÁ – trenérka atletiky

VÝSLEDKY:

Eliška Kocurková

100 m	13,65 rozběh
skok vysoký	145 cm 8. místo
100 m př.	18,00 rozběh
skok daleký	459 cm 12. místo

Karolína Jančaříková

800 m	2:39,94 rozběh
1500 m	5:28,79 9. místo

Monika Trojanová

400 m př.	1:16,61 6. místo
400 m	1:04,59 rozběh
hod oštěpem	26,79 m 10. místo

Julie Jakobová

200 m	26,95 rozběh
400 m	1:01,90 rozběh
	59,48 5. místo

Tomáš Mezera

200 m	26,40 rozběh
400 m	56,39 rozběh
800 m	2:09,75 rozběh
3000 m	9:56,46 13. místo

Václav Lošek

hod oštěpem	46,38 m 5. místo
hod diskem	39,79 m 5. místo
vrh koulí	12,47 m 8. místo

Matyáš Čapek

hod oštěpem	50,37 m 3. místo
hod diskem	43,14 m 3. místo
vrh koulí	15,00 m 3. místo

Štafeta mix

Jakubová, Čapek, Trojanová, Lošek	2:14,56 11. místo
-----------------------------------	-------------------

STOLNÍ TENIS

Oficiální zahájení her proběhlo v úterý 15.7. v Ludovika aréně. Vše začalo slavnostním nástupem zúčastněných zemí, následovala vystoupení, přání od papeže, čtení slibů, až ke konečnému zahájení her. Každý další den byl pak věnován jiné společné aktivitě. Ve středu se všichni účast-

níci sešli na mši svatou v druhé největší bazilice v Maďarsku – Saint Stephen's Basilica. Čtvrteční podvečer byl věnován zejména vedoucím delegací, kteří se účastnili společné večeře, která se pyšnila nejen dobrým jídlem, ale především dobrou náladou a navazováním nových přátelství. Další den už byl opět věnován účastníkům, jelikož pro ně bylo připravené tzv. Youth Forum. Hlavním smyslem tohoto setkání je již každoročně debata o společensky významných tématech dnešní doby očima dospívajících. Zde nás vzorně reprezentovala skupinka atletů (Jakubová, Lošek, Čapek). Po fóru již tradičně následoval bazar, kde měla každá země možnost představit svoji kulturu. Výtěžek z bazaru byl následně slavnostně předán na závěrečném ceremoniálu organizaci Pro Rekreative Public Benefit Non-profit LLC. Zakončení 75. ročníku Fisec – Ficep Games proběhlo v sobotu 19. 7. opět v Ludovika Aréně. Nejprve proběhlo předání ocenění nejúspěšnějším týmům, následovaly ceny Fair Play, kde za stolní tenis obdržela cenu naše česká závodnice Adéla Žmolíková, až po konečné ukončení her.

PETR POLÁK – trenér stolní tenis

Pot, smích a angličtina –

Delegace na FICEP Camp 2025

	Česká republika – Orel	19 účastníků
	Francie – FSCF	28 účastníků
	Německo – DJK Sportverband	10 účastníků
	Rakousko – SPORTUNION Österreich	8 účastníků
	Rumunsko – ASR	33 účastníků

Hosté: P. Alfred Jokesch, Honza Bartošek

Organizace campu byla pro Radu mládeže velkou výzvou. Naposledy se v Česku konal v roce 2016 a od té doby se mnohé změnilo. Největším oříškem bylo najít vyhovující prostory – ubytovat stohlavou výpravu, mít potřebné zázemí pro společenské i sportovní vyžití, nabídnout mezinárodní kuchyni, venkovní prostory v přírodě a zároveň zajistit dobrou dostupnost z letiště. Po dlouhém hledání se jako ideální ukázal areál v Kralupech nad Vltavou – Praha na dosah, velká sportovní hala, skvělý hotel se vším potřebným, a navíc louky a les hned u areálu.

Organizační tým se postupně skládal dohromady a na přípravách jsme společně pracovali již od září loňského roku. A jak už to bývá, poslední večer před zahájením jsme ladili poslední detaily a výsledkem byl pestrý týdenní program. Přestože nás počasí často nutilo improvizovat, podařilo se nabídnout širokou paletu atraktivních aktivit pro věkovou skupinu 14–18 let.

Během týdne si účastníci mohli vyzkoušet až 15 sportů. Mezi nejoblíbenější se zařadil parkour, florbal, fitness, bubble fotbal, jóga a horostěna. Večery pak patřily seznamovacím a společenským aktivitám.

Na závěr campu náš český tým dostal milá poděkování – za skvělou organizaci, výběr sportovních aktivit, perfektně zpracovaný program i pozitivní atmosféru po celý týden. Ano, mákli jsme, bylo to náročné a celé v angličtině. Ale stálo to za to!

Velké poděkování patří týmu, bez kterého by to vůbec nešlo:

Tom Bellay z jednoty Zlín, Vašek Ohryzek z jednoty Nový Hrozenkov, Kája Obrdžalková z jednoty Opava, Helča Černá z jednoty Brno-Bosonohy, Janča Bradáčová z jednoty Jimramov, Adam Kuchař z jednoty Domanín a Barča Neumanová jako zdravotnice z Českých Budějovic.

Na závěr bych chtěla za sebe říct, že to byla úžasná zkušenost. Camp byl nabitý energií, přinesl plno nových přátelství mezi mladými lidmi z celé Evropy a byl perfektní reprezentací Orla. Myslím, že se nám podařilo vytvořit úžasnou mezinárodní partu a díky „pubertákům“ jsme zažili spoustu legrace.

Děkuji všem, kdo přiložili ruku k dílu, i těm, kteří nás provázeli svými modlitbami!

KRISTINA HORÁKOVÁ,
hlavní organizátorka

mezinárodní FICEP camp

Stavíme mosty očima Elišky

Ficep camp je mojí srdeční záležitostí a letos jsem těšila o to víc, že to bude u nás v České republice. Během celého týdne jsme si mohli vyzkoušet širokou škálu sportů a aktivit – od žonglování a parkouru, přes lezení na stěně, společenský tanec, míčové hry až po relaxační jógu. Nechyběly ale ani kulturní zážitky, jako byla slavnostní mše v místní katedrále nebo celodenní výlet do Prahy. Celý týden byl nejen nabitý angličtinou a pohybem, ale hlavně přátelstvím, zábavou a poznáváním různých kultur.

Letošní ročník měl i své motto: „Building bridges“ – tedy „Stavění mostů“. A musím

říct, že se nám to opravdu dařilo. Při večeru národů jsme se navzájem seznamovali s tancem, hudbou i talenty jednotlivých statů. Naše orelská delegace udělala ochutnávku českých sladkostí, která měla velký úspěch.

Celkově to byl týden plný inspirace, nových zkušeností a nezapomenutelných zážitků. Velké poděkování patří všem organizátorům, kteří odvedli skvělou práci a umožnili nám zažít něco tak výjimečného.

ELIŠKA ČASTULÍKOVÁ,
jednota Drnovice u Val. Klobouk

Návštěva koncentračního tábora

*„Můj cíl mi leží jasně před očima.
Vím proto jistě, co mám vykonat.
Může přijít cokoli, nic mě však nemůže
zabrzdit
a zabránit mi pokračovat na cestě,
kterou jsem si vyvolil. Vydržím.“*

František Augustin Schubert

Dachau, jméno koncentračního tábora, kde bylo od roku 1933 až do roku 1945 vězněno dvě stě tisíc vězňů, z nichž přes čtyřicet tisíc trýznění nepřežilo. Zdejší koncentrační tábor byl prvním takovým zařízením v Německu a měl sloužit jako vzor pro další koncentrační a vyhlazovací tábory. Do začátku války zde byli vězňové němečtí političtí vězňové, kteří byli trnem v oku nacistickému režimu – Židé, komunisté, sociální demokraté, Romové. Po obsazení Sudet sem byli přiváženi i nepohodlní českoslovenští občané. Hrůzy tohoto místa ukončilo až osvobození třiceti tisíc zubožených vězňů americkou armádou na konci dubna 1945.

Když mě oslovil otec Gabriel Rijad Mula-muhič, že Kapitula sv. Damiána a Kosmy ve Staré Boleslavi ve spolupráci s Pražským arcibiskupstvím připravují cestu do Dachau, odkud bude do České republiky přivezena zemina z koncentračního tábora, neváhal jsem ani minutu. Byl tu totiž jeden významný důvod, proč by Orlové měli uctít oběti tohoto koncentračního tábora.

Tímto důvodem je osobnost Františka Augustina Schuberta, augustiniánského kněze, který byl v Dachau vězněn a také zde zemřel. František Schubert se narodil v Praze v česko-německé rodině. Celý život usiloval o dobré soužití obou národů. Po absolvování filozofické fakulty Německé univerzity v Praze vstoupil do augustiniánského řádu. Byl vášnivý sportovec a fotbalista a také proto se stal v roce 1929 členem naší sportovní organizace. V Pospíšilově župě působil jako duchovní rádce

a vzdělavatel. Díky jeho přesvědčivému vystupování a přátelské povaze byl zván do všech koutů Čech a Moravy, aby zde sloužil bohoslužby a přednášel. Okamžitě po vstupu okupačních vojsk se dostal do zorného pole německých bezpečnostních orgánů, a to jako kněz a kazatel s mimořádným vlivem na své okolí, stejně jako činovník Orla, podezříváného ze spojení s odbojovým hnu-

tím. Při postupném omezování spolkové činnosti se totiž mnohé aktivity orelské jednoty na Malé Straně přesunuly do kláštera augustiniánů. Orelské hnutí odporu se zorganizovalo během léta 1939, kdy ústředí seznámilo funkcionáře Orla se směrnicemi a zásadami odbojové práce. Následně vznikla ilegální síť, napojená na Obranu národa. V pražské župě představoval jednu z uzlových

ora Dachau

osob právě P. Schubert. V březnu 1940 byl zatčen gestapem o odvezen do Terezína, odtud byl převezen do Sachsenhausenu a nakonec do Dachau. Zde zemřel 28. července 1942 na tuberkulózu. Z českých a moravských duchovních byli v Dachau věznění mimo jiné také Štěpán Trochta, pozdější kardinál a litoměřický biskup, kardinál Josef Beran nebo blahoslavený Engelmar Unzeitig, který v táboře zahynul krátce před osvobozením při ošetřování obětí skvrnitého tyfu. Obětí této epidemie se zde stal také pater Richard Henkes. Delegace kněží v čele s kardinálem Dominikem Dukou přijela do Dachau 15. července 2025, aby zde převzala symbolický kilogram hlíny z tábora, která bude, stejně jako hlína z dalších tří koncentračních táborů - Sachsenhausenu, Osvětimi a Mauthausenu, uložena v kryptě baziliky sv. Václava ve Staré Boleslavi na Národní pouti 28. září, jako symbol utrpení českých a moravských duchovních, ale také jako symbol jejich odvahy bojovat proti nenávisti a zlu. Zeminu předal kardinálu Dukovi ředitel Nadace bavorských památníků Karl Freller. Zástupci katolické církve a Orel (za ústředí místopředseda branně sportovní rady Vojtěch Žďárek a starosta Pospíšilovy župy Miloš Žila) pak položili kytice u pamětní zdi. Silným momentem byla nejen následná mše, ale také uložení kopie Palladia zemí koruny České v místě domu číslo 30, kde trpěli a umírali naši duchovní a kterou zde uložil člen Orela Maxmilián Ž., který to okomentoval slovy: "Je těžké uvěřit, kolik zla může spáchat člověk na člověku a kolik síly museli mít ti, kteří tyto hrůzy přežili. Na toto nesmíme zapomenout". Bouřka, která se odpoledne přehnala nad Dachau jako by symbolizovala pomíjivost lidského života a křehkost naší svobody, za kterou musíme dnes a denně svádět boj vně ale i uvnitř nás.

MIOŠ ŽILA, starosta Pospíšilovy župy

Zahájení Aktivního září u Písecké Brány v Praze

Orel je jeden ze zakladatelů nadačního fondu Aktivní Česko. Aktivní ČESKO již 3. rokem formou celonárodní kampaně a společenské výzvy Aktivní ZÁŘÍ oslovuje a motivuje celou naši populaci k pravidelnému aktivnímu pohybu a zdravému životnímu stylu.

Aktivní ČESKO vyzývá všechny nadšené podporovatele, města, organizace, svazy, kluby, školy i firmy po celé republice: zapojte se do zářijové výzvy a rozhýbejme společně celé Česko. Registrace akcí na www.kudyznudy.cz/aktivni-cesko

Cyklopout' 18. 7.–25. 7. 2025 – Lu

Večer 17. července se vydalo téměř 60 cyklistů na již 14. cykloputování, které pod svou hlavičkou organizovalo ústředí Orla. Letošním cílem bylo město Lucemburk. Druhý den v odpoledních hodinách jsme dosáhli svého cíle.

Lucembursko je jediné zbývající velkovévodství na světě. Lucemburské velkovévodství je konstituční monarchií, které v současnosti vládne velkovévoda Henri. Je nejbohatší zemí světa, má nejstarší parlament na světě, tři úřední jazyky, (francouzština, němčina, lucemburština) sídlí zde Evropský soudní dvůr, je nejhustěji osídlenou zemí, (206 obyvatel na kilometr čtvereční). První dojem nelze shrnout jinak, než že: město Lucemburk je městem dvou kontrastních tváří. Na jedné straně zříceniny hradu hlavního města Lucemburského vévodství, na straně druhé velmi moderní budovy mezinárodního charakteru, umělecká muzea, banky, Evropský soudní dvůr. Nádherou městskou krajinou oživuje nespočet mostů a viaduktů. V celém Lucembursku je jich prý více než stovka a u mnohých jsou výtahy pro pěší i pro cyklisty. Těchto výtahů jsme ostatně velmi často využívali. Kromě budov na skalnatých útesech a velkých výškových rozdílů mezi ulicemi, nešlo přehlédnout množství parků, hřišť pro všechny věkové skupiny a mnoho relaxačních odpočinkových zón. Naše ubytovna se nacházela přímo pod skal-

ním útesem u řeky Alzette na okraji zóny UNESCO. I tady bylo vidět, že země je bohatá s vysokou životní úrovní. V hostelu bylo několik jídelen, měli jsme jednu jen pro sebe, množství malých i větších sálů, teras, odpočinkových míst a restaurace. Jako každý rok, i letos jsme měli možnost každodenní mše sv. Sloužili vášniví cyklisté P. Petr Dujka a P. František Král. Lucembursko nám nabídlo rozsáhlou síť cyklotras, mnohé z nich vedly klidnými místy s minimálním provozem. Často jsme se vydávali údolím řeky nebo skalnatými roklemi. Malá země, odkud je blízko do Německa, Francie i Belgie, působila jako křižovatka v srdci západní Evropy. Však jsme se na kolech také do Německa i do Belgie podívali. Jezdili jsme po skupinkách, cíle si určovali podle nálady, výkonnosti a počasí. To nebylo zrovna převětivé, dost často přšelo, ale který cyklista nezmokl, že? Jeden den jsme se společně vydali do německého města Trevíru. Navštívili jsme impozantní katedrálu sv. Petra a chrám Panny Marie. Potkávali jsme se nejen v kavárničkách, ale i u zmrzliny a na různých prohlídkách. Víte, že se zde narodil Karel Marx? Takový ideologický

protipól, ale i k jeho rodnému domu jsme zajeli. Další dny jsme navštívili např. město Mersch, kde se nachází krásný kostel sv. Michaela a netradiční kovový kříž ve tvaru lodi s názvem „Kristus je cesta“, projeli se kolem hotelu Schengen, ve kterém byla podepsána známá dohoda, nebo jen tak brouzdali přírodou kolem řeky Mosely. Mnozí navštívili americký hřbitov, který je místem posledního odpočinku amerických vojáků, kteří položili své životy během druhé světové války. Hřbitov je střízlivou připomínkou obětí, které tyto stateční muži a ženy přinesli. V Lucembursku mají všichni všechnu hromadnou dopravu zdarma a toho jsme využili naplno. Když začalo pršet, šup i s kolem do MHD a dalo se jezdit po městě z konečné na konečnou. Viděli jsme hodně a nohy nebolely. Po večeri se samozřejmě nechodilo spát, ale poseděli jsme, zhodnotili kdo co navštívil a viděl, doporučili si trasy a díky P. Petrovi a P. Františkovi po dva večery zažili ochutnávku vín. Jistě mi dají všichni za pravdu, že nejvíce emocí v nás vzbudila společná návštěva

Lucembursko

katedrály Panny Marie v Lucemburku, kde po mnohých peripetiích jsou uloženy ostatky českého krále a lucemburského knížete Jana Lucemburského. Jeho náhrobek je nádherným a vrcholným uměleckým dílem své doby. Nástupem Jana Lucemburského na český trůn bylo předznamenáno dalších 130 let vlády Lucemburků v českých zemích. Na tomto místě jsou také pohřbeni významní velkovévodové a velkovévodkyně i někteří další členové vládnoucí dynastie. V předsíni velkovévodské krypty sloužili naši kněží nedělní mši svatou. Byli jsme přijati Slovensko-českou katolickou misí v Lucembursku a mše svaté se zúčastnili některé členky a členové misie. Pozvání přijala také její excelence paní velvyslankyně České republiky v Lucemburském velkovévodství madam Barbora Karpetová. Její slova na závěr o naději a vyznání vztahu k duchovnímu rozměru života, který se u ní rozvinul díky babičce, si zasloužil náš upřímný potlesk. Přestože byly prázdniny a provoz misie byl omezený, věnoval se nám za členy farní rady pan Ju-

raj Húšťava, který nás doprovodil do francouzských Met s více než hodinovou prohlídkou centra města, a také nám věnoval jeden z večerů. Z pomyslného křesla pro hosta, do kterého usedl, jsme se dověděli hodně o práci Slovensko-české katolické misie, o lucemburské společnosti, ale také o jeho práci v Eurostatu. Korunou večera byl vtipný kvíz, ve kterém jsme sice soutěžili, ale zároveň se také dověděli hodně o zemích Evropské unie z pohledu statistiky. Vtipný, chytrý a poučný večer korunovalo rozdělení cen vítězům soutěže a malé

obdarování pro našeho hosta. Vrátili jsme se ve zdraví v sobotu 26.července unavení, ale spokojení. Zažili jsme hodně, viděli jsme hodně, hodně bylo i natočených kilometrů na kolech a letos bylo hodně i těch, kdo se s námi vydali poprvé. Tyto dny jsme prožili přesně tak, jak jsme chtěli a za mně...bylo mi s vámi moc fajn. Velké poděkování patří Petrovi Žůrkovi a Jožkovi Častulíkovi. Hoši, děkujeme. Bez vás bychom možná seděli doma. Děkuji všem účastníkům za poskytnutí fotek.

MÍLA MACKOVÁ

Pout' k poctě P. Václava Drboly z Moravských Budějovic do Babic

Tragédie v Babicích: Příběh, který nám připomíná cenu svobody i dnes

Nedávno jsme si společně s jednotou Moravské Budějovice připomněli 74. výročí tragických událostí v Babicích na tradiční pouti z Moravských Budějovic do této malé obce.

Na pouti se sešla skvělá parta lidí všech generací. Někteří trasu ušli, jiní ji uběhli nebo ujeli na kole. Vyrázili jsme brzy ráno s jediným společným cílem, vzdát hold popraveným kněžím Václavu Drbolovi a Janu Bulovi, ale i všem dalším obětem tragických událostí z roku 1951.

Cestu provázela dobrá nálada a přátelské rozhovory mezi účastníky. V Babicích jsme se v 11:00 hodin sešli na mši, kde jsme památku obětí společně uctili. Pro mě osobně to byl příjemně strávený čas s hlubokým přesahem.

Taková setkání totiž nejsou jen o pietě. Je to chvíle, kdy se musíme zastavit a uvědomit si, proč má smysl chránit to, co jsme si v naší zemi těžce vybudovali – svobodu, demokracii a právní stát. Události z Babic nejsou jen historickým zápisem v učebnicích, jsou varováním, že svoboda může zmizet rychleji, než si dokážeme představit. Babická tragédie a její zneužití totalitním režimem. V červenci 1951 se v babické škole sešlo vedení místního národního výboru. Na schůzi zaútočili maskovaní pachatelé, kteří zastřelili tři přítomné a čtvrtého vážně zranili.

Tento tragický útok se stal záminkou pro sérii procesů, jejichž cílem bylo zastrašit veřejnost, očernit církev a venkovské sedláky a zlomit jakýkoli odpor proti komunistickému režimu. Zatčeno bylo 107 lidí a 11 z nich bylo popraveno. Mezi nimi i farář Václav Drbola, administrátor farnosti v Babicích, odsouzený na zákla-

dě vykonstruovaných obvinění. Stejný osud postihl i další dva kněze, Jana Bulu a Františka Pařila. Režimní propaganda je označila za zrádné kněze, aby jejich příběh sloužil jako odstrašující příklad pro všechny, kdo by se chtěli postavit na odpor.

Procesy probíhaly bez spravedlivého vyšetřování, bez možnosti obhajoby a často na základě vynucených přiznání. Mnozí byli odsouzeni k dlouholetým trestům jen na základě nedoložených svědectví. Také rodiny odsouzených byly postiženy, nejčastěji nuceným vystěhováním z rodné vesnice do vysídleného pohraničí. Lidské životy byly zničeny jen proto, že někdo potřeboval politický nástroj k upevnění moci.

Rok 1951 byl obdobím tvrdého upevnování komunistické moci. Probíhala kolektivizace zemědělství. Stát se snažil zlomit sedláky, kteří odmítali vstupovat do jednotných zemědělských družstev. Církev byla systematicky pronásledována. Babičce se pro režim staly ideální příležitostí, jak spojit tyto cíle, ukázat lidem pomysl-

ného nepřítele a zároveň legitimizovat další vlnu represí.

Doba dávno minulé? Ale kdeže...

Od tragédie v Babicích uplynulo více než sedm desetiletí. Přesto je její odkaz aktuálnější než kdy dřív. Komunisté se dnes často objevují pod novými názvy a s jinou rétorikou, ale jejich ideologie a praktiky zůstávají stejné. Ať jde o šíření dezinformací, rozdělování společnosti, diskreditaci oponentů nebo zastrašování.

Nenechme se zmást tzv. novým obalem. Právě znalost historie nám pomáhá poznat, kdy se podobné metody vracejí a včas proti nim zasáhnout.

Bránit demokracii neznamená jen volit jednou za čtyři roky. Znamená to zajímat se o dění kolem sebe, ověřovat si informace a nebát se ozvat proti bezpráví. Každý z nás má v rukou kousek odpovědnosti za to, jaká bude naše společnost. Stůjme pevně za svobodou, pravdou a demokracií. Nedovolme, aby totalitní praktiky pronikly do moderní politiky.

JAN BARTOŠEK, 1. místopředseda Orla

Pohledem Petra Herbrycha

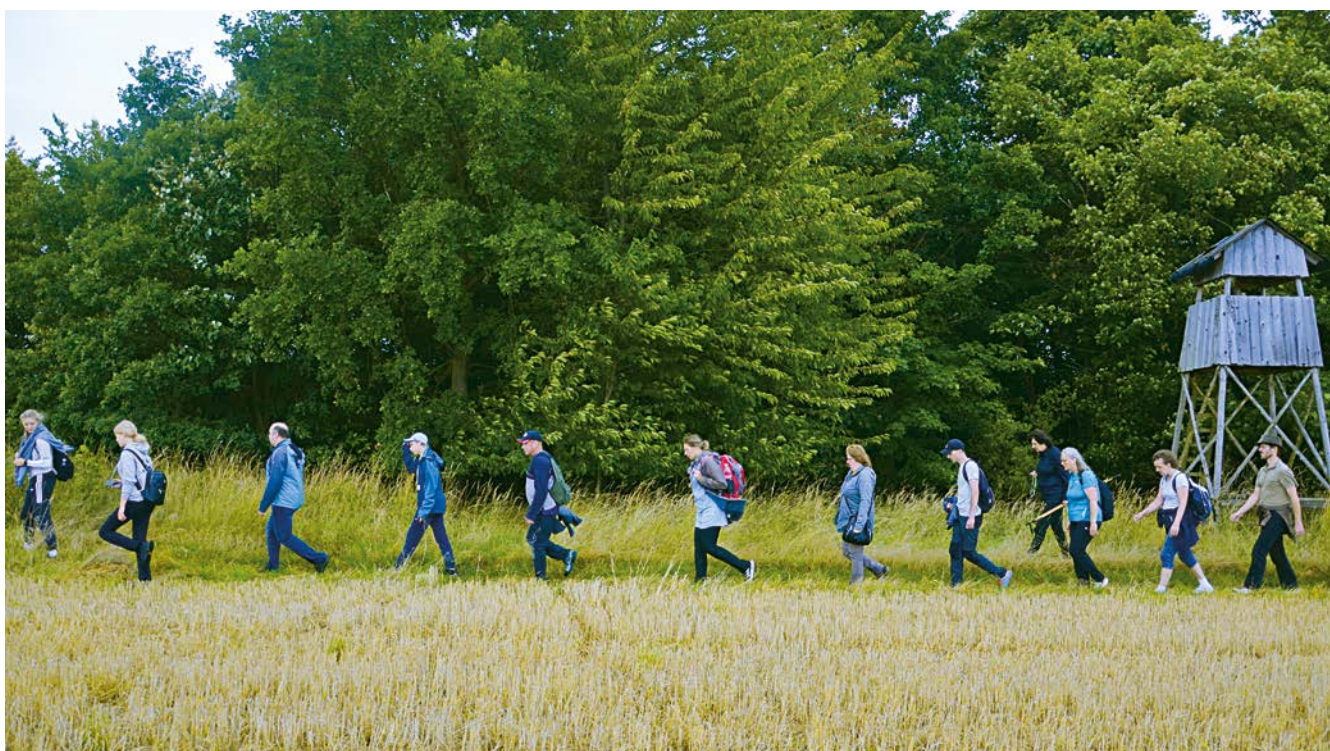
Historickou paměť národa či regionu netvoří pouze archivní materiály, sepsané knihy, vytesané sochy a kamenné pomníky, jak by se na první dobrou mohlo zdát. Utváří ji také slavnosti a rituály. Jednou slavností, která formuje kolektivní historickou paměť Třebíčska a dává vzpomínout na nespravedlnosti minulého režimu, bývá každoroční pouť do Babic k počtě kněze Václava Drboly. Psal se pátek 3. srpna 1951, kdy po páté hodině ranní skončil na dvoře jihlavské věznice v pouhých osmatřiceti letech život mladého kněze Václava Drboly. Za styky s údajným odbojářem Ladislavem Malým jej komunistický soud ve zinscenovaném procesu odsoudil k trestu smrti oběšením. Osobně komunisté kněze z regionu a světa dostali, duchovně však nikoliv. Odkaz Božího služebníka Drboly je v regionu stále přítomný. Ať už bustou před babickou farou, nebo právě každoroční poutí k Drbolově počtě. Poutí z Moravských Budějovic do Babic se pravidelně koná v termínu, který je nejbližší onomu 3. srpnu. Letos se na popraveného kněze vzpomínalo přímo v den smutného výročí. Jelikož P. Drbola byl činný v tělovýchovné organizaci Orel, není divu, že organizaci

této události mívají na bedrech právě orlové. V tomto případě ti z Moravských Budějovic. Od zdejší orlovny vyrazil o půl osmé ráno dvacetičlenný průvod, který postupně doplňovaly desítky běžců a cyklistů. Během desetikilometrové trasy kolem svatého Víta a přes Horní Lažany nechybělo přátelské povídání mezi účastníky, ale také historický exkurz právě k babickému událostem z roku 1951. Rozeseté procesí poutníků putujících do Babic pěšky, kolmo, klusem či povozem se následně před jedenáctou hodinou shromáždilo před babickým kostelem Nejsvětější Trojice. Zde všechny příchozí odměnil pamětním diplomem a dřevěnou medailí staros-

ta Orla a někdejší jihomoravský hejtman Stanislav Juránek, svou návštěvou poctil poutníky také místopředseda Poslanecké sněmovny a aktivní Orel z českobudějovické jednoty Jan Bartošek. Organizaci z druhých Budějovic, těch našich Moravských, zase hrdě s historickým praporem v ruce reprezentoval její starosta Petr Žák. Hlavní bod nedělní poutě však přišel s dopolední bohoslužbou. Hned na samý úvod pronesl mši celebrující kněz Lubomír Říhák slova, která by snad měl mít na paměti každý a kterými snad lze článek uzavřít: „Chtějme Bohu děkovat, že jsou tyto ošklivé časy pryč.“

HERBRYCH PETR

Orelská pouť na Svatý Hostýn

Děkuji POUTNÍKŮM z Trojáku i z Rajnochovic za jejich každoroční vytrvalost. Děkuji BYSTRICKÝM za postavení speciální atletické dráhy. Je to 400 metrů dlouhá dráha, ale ne na oválu. Vede zespodu nahoru. Z města k rozhledně na vrcholu. Děkuji BĚŽCŮM za každý krok směrem do nebe při poutním závodění, které odstartoval Imrich Bugár, mistr světa v hodu diskem. 215 vítězů dorazilo do cíle. Děkuji JEDNOTÁM, které přišly se svými prapory i těm, kteří sem přišli odevzdat své starosti a nabrat sílu do dalších dnů. Děkuji KAŽDÉMU, kdo pomohl vytvořit sounáležitost naší orelské komunity, kdo pomohl propojovat generace a šířit atmosféru přátelství. Narostla nám orlí křídla.

Pojďme si připomenout to letošní hemžení:

Běh k Božímu hrobu

Na konci křížových cest v areálu Hostýna je Boží hrob a hned za ním hřbitov. Trochu jsme si přivlastnili louku-kopec pod hřbitovem a po vzoru apoštolů Petra a Jana běžíme o závod k prázdnému hrobu. Běží děti, s nimi i bez nich rodi-

če a prarodiče. Někdo na vrcholu sil jiný se teprve batolí a další se belhají o holi. Všichni se povzbuzujeme, všichni vyhráváme radost a pohodu. Najednou se objevují „žideničtí zbojníci“ - 11 mužů s batohy na zádech. Dělí se s námi o zážitky svého vandrování, tak jak jsou, tedy

s batohy, spacáky i vlaječkou běží závod, tleskají vítězům u stupňů vítězů a pokračují ve svém putování.

Na louce nechyběl dětem skákací hrad ani stupně vítězů, na kterých se mohl vyfotit úplně každý a ve vzduchu zůstával ten skvělý pocit, že nikdo nejde do nebe sám. Mimochodem: příběhl malý kluk od hrobu se slovy: „Nikdo tam není...“

A co bylo dál?

Přišel vítr s deštěm. Naštěstí neodnesl střechu ani stany. Jen shodil kolo před bazilikou, nějakou tu větev v lese. My jsme našli útočiště v kostele. I naši venkovní světelnou křížovou cestu posunul do přitímkostela. S každým zastavením křížové cesty máme blíž k sobě navzájem i blíž k Bohu. Svíce hoří, dohořívají, znovu je rozžháme. Déšť, vítr i nepohodu minulých dní necháváme za zdí.

STANISLAV JURÁNEK, starosta Orla

Nedělní den: víra, rodiny a hodnoty, které spojují

Nedělní slavnostní den - Svatý Hostýn vítá tisíce poutníků z celé republiky – rodiny s dětmi, mladé, starší, krojované i praporečníky. Přicházejí pěšky v tichosti, se zpěvem, s praporem, v orelských krojích. Radost ze setkání s přáteli se v lidech probouzí stoupáním po schodech k bazilice, kde je vítá starosta br. Juránek a místostarosta br. Bartošek.

Slavnostní mši svatou celebrou brněnský biskup Mons. Pavel Konzbul. Tradičně se přinášely obětní dary jako

symboly Orla - sport, kultura, víra, rodina a vlast. Přinášely je mistryně Evropy v aerobiku, krojovaná děvčata z Milotic, děti z katecheze, rodina s dětmi a praporečník se státní vlajkou. To jsou nejkrásnější momenty naší orelské mše svaté. Celá mše svatá byla přenášena na TV Noe a Radiu Proglas, za což jim patří velké dík.

Na závěr mše svaté byla předána orelská vyznamenání těm, kteří svým životem a prací rozvíjejí Orla:

- Marii Chmelové z jednoty Slavičín za obětavou práci v radě jednoty
- Karlovi Hrachovskému in memoriam za dlouholetou a obětavou práci

– Aleně a Petrovi Žákovým z jednoty Moravské Budějovice za výjimečné šíření a naplňování orelských myšlenek

– Jaroslavu Esterkovi a Antonínu Záleškovi z jednoty Svatobořice-Mistřín za rozvoj Orla v jednotě a župě

– Kláře Jandové z jednoty Dobříš za neutuchající úsilí o rozvoj sportovního aerobiku v jednotě

– Jednotě Orel Dobříš a to pro vedení jednoty a pro seniorské družstvo pod vedením Johany Brázdilové, které získalo na Mistrovství Evropy 2025 ve sportovním aerobiku zlatou medaili.

Velká pozornost byla letos věnována rodinám. Pro děti byla během mše při-

pravena katecheze pod vedením sestry Komarikové. Odpoledne si pak všichni užili divadelní představení **Komedianti na káře**, které vykouzlilo úsměvy na dětských tvářích a přineslo spoustu radosti i dospělým. Celostátní setkání vyvrcholilo

křížovou cestou, kterou vedl bratr Kopecký. Poutníci tak mohli společně projít cestu modlitby a ztišení, jež završila celý slavnostní den.

Svatý Hostýn nám znovu ukázal, že **víra, rodina a vlastenectví** nejsou jen slova,

ale živé hodnoty, které nás spojují a dávají smysl našemu společenství. A že v Orlu je stále mnoho těch, kteří je chtějí chránit, žít a předávat dál.

KRISTINA HORÁKOVÁ,
generální sekretářka

Výpis z usnesení ze zasedání Výkonného předsednictva

- VP/21/241 VP schvaluje dotaci ve výši 150.000 Kč a půjčku ve výši 50.000 Kč jednotě Dolní Čermná, se sídlem Dolní Čermná 220, 561 53 Dolní Čermná, IČO: 64771571 na dofinancování opravy střechy a pověřuje GS k vyřízení smluv.
- VP/21/242 VP souhlasí s investiční akcí nad 1 mil. korun jednoty Ivančice v projektu rekonstrukce kuželkářské dráhy.
- VP/21/243 VP schvaluje dotaci ve výši 150.000,- jednotě Ivančice se sídlem Chřestová 262/22, 66491 Ivančice, IČO: 65264959 na dofinancování rekonstrukce kuželkářské dráhy a pověřuje GS k vyřízení smlouvy.
- VP/21/244 VP schvaluje půjčku ve výši 50.000,- Kč jednotě Červená Řečice, IČO: 63893762 na dofinancování výmalby orlovnou a pověřuje GS k vyřízení smlouvy.
- VP/21/245 VP schvaluje dotaci ve výši 1.000.000,- Kč jednotě Žďár nad Sázavou, IČO: 48897540 na dofinancování odkupu pozemku pod orlovnou a pověřuje GS k vyřízení smlouvy.
- VP/21/246 VP schvaluje půjčku ve výši 750.000,- Kč jednotě Žďár nad Sázavou, IČO: 48897540, a pověřuje GS k vyřízení smlouvy včetně splátkového kalendáře od července 2026.
- VP/21/247 VP schvaluje záměr prodeje budovy ev. č. 91 v obci Loučná pod Klínovcem, par.č. 132/1 a 132/3 v majetku jednoty Chomutov za částku min 3.000.000,- Kč za předpokladu uzavření dohody mezi jednotou a ústředím o vynaložení finančních prostředků na investici do budovy, ev. číslo 70 v obci Loučná pod Klínovcem, par.č. 41/3 a 195/2 a upozorňuje na nutnost zaplacení daně z příjmu.
- VP/21/248 VP bere na vědomí situaci v jednotě Černilov a Brynychově župě a vyzývá starostu jednoty Černilov k úhradě veškerých zákonných závazků vůči FÚ.
- VP/21/249 VP děkuje Michalovi Možnému za organizaci mistrovství Orla v atletice.
- VP/21/250 VP děkuje br. Gardášovi, ses. Brázdové a ses. Fučíkové za organizaci folklorního festivalu v Lomnici.
- VP/21/251 VP děkuje ses. Šléglové za organizaci Cantate v Luhačovicích.
- VP/21/252 VP ukládá DR projednat zprávu duchovního rádce a navrhnout konkrétní kroky v duchovní obnově.
- VP/PR/ 258 VP uděluje Čestné uznání ses. Kláře Jandové z jednoty Dobříš za neutuchající úsilí sportovního i lidského rozvoje v jednotě Orel Dobříš, br. Jaroslavu Esterkovi z jednoty Svatobořice Mistřín za příspěví k rozvoji Orla ve Svatobořicích Mistříně a v župě Šilingrově, zejména při organizaci slavnostní akce u příležitosti 30. výročí otevření orelského sportoviště, br. Antonínu Zálešákovi z jednoty Svatobořice Mistřín za výjimečné příspěví k rozvoji Orla, zvláště pak k posílení činnosti v župě Šilingrově a při přípravě 30. výročí orelského sportoviště, Br. Kryštofu Kratochvílovi z jednoty České Budějovice za rozvoj orelského sportu v jižních Čechách, zejména v oblasti horolezectví a organizování poutí na Lomec, Jednotě Orel Dobříš – vedení jednoty a seniorskému týmu pod vedením Johany Brázdilové, který získal na ME 2025 ve Sportovním aerobiku zlatou medaili, za šíření orelské myšlenky a skvělou reprezentaci.

Mistrovství Orla na dráze 14. 6. 2025

Po dvouleté přestávce se uskutečnilo Mistrovství Orla v atletice na dráze. Tentokrát jsme se přesunuli na školní sportovní areál v Brně-Starém Lískovci a myslím, že se celá akce pořadatelům z ústředí Orla vydařila. Mistrovství bylo pro všechny věkové kategorie, kdy ti nejmenší měli běh započítávaný do OBL, starší děti se musely poprat s atletickým vícebojem a tedy různými disciplínami a mládež a dospělí soupeřili v jednotlivých disciplínách o přebornické tituly. Přes 130 přihlášených závodníků svědčilo

o velkém zájmu, zúčastnili se sportovci ze 14 jednot.

Nicméně zkušený rozhodčí na sprintech, v dálce, výšce a vrhačských disciplínách si s množstvím atletů poradili, takže soutěže probíhaly bez problémů. Také čipová časomíra na běhy byla perfektní a výsledky téměř okamžitě. Hlavní závod dospělých na 3200m v horkém letním počasí proběhl v nejbližším okolí stadionu, kde byl start i cíl a protože to byla poslední disciplína, mohlo se začít s vyhlášováním těch nejlepších.

Mezi neúspěšnější jednotlivce patřili ve svých kategoriích Štěpán Juránek z jednoty školy Brno 1 se 3 zlatými a 3 stříbrnými, Lukáš Soural z Židenic získal dokonce 4 zlaté a 2 stříbrné, Eva Chaloupková ze Starého Lískovce vybojovala 3 zlaté a 3 stříbrné, Svatopluk Kudlička a Anna Halasová – oba z Vyškova – získali 3 zlaté. Nejstarší účastník Josef Holý z Židenic si odvezl 2 zlaté, 1 stříbrnou a 1 bronzovou medaili.

PETR HALAS

Klobucká orelská kola 2025

V areálu fotbalového stadionu ve Valašských Kloboukách se letos sjel rekordní počet závodníků od 3 do 72 let. Potěšující je stoupající zájem mladých bajkerů, kterých bylo hodně přes sto. Dle věku připravili pořadatelé pět stupňů náročnosti tratě. Ti menší si zazavodily v areálu stadionu a starší absolvovali náročnější výjezdy a sjezdy po úpatí Bílých Karpat.

Pořadatelé měli vše dobře připravené a závody proběhly bez větších zádrhelů, přesně podle stanoveného časového plánu.

K zdárnému průběhu přispělo i krásné počasí. Děkujeme všem závodníkům i pořadatelům.

ALENA BAČOVÁ,
místostarostka jednoty

Vyškovská 10

Již tradičně třetí sobotu v červenci uspořádal pořadatelský tým pod vedením Pepy Kunce, jeho rodiny a kamarádů, v areálu Orla Vyškov Běh kolem Vyškova, Memoriál Zdeňka Provazníka, který právě z této orlovně často vybíhal hltat své kilometry.

Počasí bylo tentokrát k běžcům milosrdné, takže závody proběhly bez zdravotních problémů, v přátelské a sportovní atmosféře.

Dětské kategorie závodily na tartanovém oválu a od nejmenších probíhaly mnohdy těsné souboje o pořadí na stupních vítězů a body do OBL. Mládežnické a dospělé

kategorie běžců přes zámeckou zahradu vyběhly ven z města, obkroužily rybník Kačenec a stejnou cestou se vracely zpět. Absolutními vítězi v hlavním závodě se stali Marek Kalous a Jarmila Hastíková.

Vítězové jednotlivých kategorií:

Filip Dvořák – AHA Vyškov; Lukáš Fric – Orel Vyškov; Adam Novák – Bukovina; Eliška Pivková – Orel Obřany; Veronika Skříčková – Orel Starý Lískovec; Lota Zuhlová – Orel Starý Lískovec; Jan Skříčka – Orel Starý Lískovec; Veronika Přidalová – Orel Židenice; Michael Přidal – Orel Židenice; Lucie Doležalová – Orel Vyškov

Marie Bartoňová – Orel Starý Lískovec; Kalous Marek – AHA Vyškov; Hastíková Jarmila – Napajedla

Hochman Zdeněk – Orel Blučina; Jančík Tomáš – Boskovice; Jurča Marek – příchozí; Boháč Jiří – Brno; Ciesarová Denisa – Slavkov

Řičánková Iveta – Velešovice; Hynštová Marie – AK Drnovice; Divišová Emílie – AHA Vyškov; Topor Čeněk – Orel Vyškov

Provazník Rafael – Orel Vyškov; Gajda Václav – Orel Obřany; Kuncová Monika – Orel Vyškov

PETR HALAS

Ústřední nohejbalový turnaj Ratíškovice

Ústřední turnaj v nohejbale proběhl 23.8.2025 v orlovně v Ratíškovicích ve sportovním a přátelském duchu. Počasí bylo ideální, mírně pod mrakem. Zúčastnilo se sedm mužstev, ve dvou z nich byly ženy a velmi se jim dařilo.

Pořadí bylo následující:

1. ATM Velké Němčice
2. Orel Domanín
3. Orel Velké Němčice
4. Orel Ratíškovice
5. Orel Boleradice
6. Domanín 1
7. Dřeváci

RADEK PANÁK,
Orel jednota Ratíškovice

FOTBALOVÝ TURNAJ – 6. ročník

„O POHÁR JOSEFA KARDINÁLA BERANA 2025“

Dne 26. 7. 2025 se na fotbalovém hřišti ve Vlachovicích ve Zlínském kraji uskutečnil turnaj fotbalových orelských celků, kdy pořadatelství tento rok převzala jednota Drnovice u Valašských Klobouk. Turnaje se zúčastnili tři jednoty, a to domácí Drnovice u Valašských Klobouk, dále Vyškov a Brno-Židenice. Systém turnaje byl stanoven na zápasy každý s každým s hrací dobou 2x30 minut. Přestože předpověď počasí nebyla v tento letní den příliš příznivá, terén byl způsobilý po celou dobu turnaje. V prvním zápase hraném od 11:00 se utkaly týmy domácích Drnovic a Brna-Židenice. Ve vyrovnaném utkání plném obrátů nakonec zvítězily domácí Drnovice v poměru 5:3. Ve druhém zápase přehrál Orel Vyškov jednotu ze Židenic 3:2, a proto bylo jasné, že se v posledním utkání celky Drnovic a Vyškova utkají o zlaté medaile.

Dalo by se říct finálové utkání se hrálo v dobrém tempu, kdy dlouho byl stav vyrovnaný, avšak ve druhé půli se domácím Drnovicím podařilo výsledek převrátit na svou stranu a v závěru utkání ještě domácí přidali další branky, proto zápas skončil 5:1. Po předání pohárů a medailí následovalo společné posezení všech zúčastněných u připraveného občerstvení od organiza-

torů a opět po roce jsme se tedy shledali se známými fotbalisty z jiných jednot. Děkuji všem přihlášeným jednotám za účast a aktivitu a budeme se těšit na další ročník. Doufám, že se přihlásí více jednot či žup a turnaj bude o něco rozmanitější.

DOMINIK PLŠEK, Orel jednota Drnovice
u Valašských Klobouk,
člen TVR Orla – garant pro fotbal

Vnorovská desítka 2025

Vnorovská desítka je běžecký závod soutěže Moravsko-Slovenský běžecký pohár. Po vzniku Orelské běžecké ligy je Vnorovská desítka také každoročně zařazována do rozpisu běhů této ústřední orelské soutěže. Letos 9. srpna se běžel už 37. ročník, do kterého se přihlásilo

630 běžců ve 22 kategoriích. Hlavního závodu na 10 km se zúčastnilo 135 běžců. V každé kategorii se při vyhlásování vítězů vyhlášoval také nejrychlejší Orel. Ve třech případech byl nejrychlejší Orel také absolutním vítězem kategorie: Anna Rudolecká z jednoty Orel Žatčany na trati

900 metrů a dokonce dvakrát Jan Skřička z jednoty Orel Brno-Starý Lískovec na trati 900 metrů a také na trati 2500 metrů! Uznání si zaslouží všichni účastníci, protože se běhalo za úmorného vedra, teplota přesáhla 32 °C.

ANTONÍN GAZÁREK

Běh na Svatý Hostýn: Příběhy, které byste nečekali

Letošní, v pořadí 22. ročník Běhu na Svatý Hostýn, se stal příležitostí pro nečekané setkání s historií a sportovními legendami. Zatímco organizátoři připravovali startovní čáru, na tiskové konferenci se odvíjely příběhy, které zanechají hluboký dojem. Ředitel závodu Karel Novák se s přítomnými podělil o důležité detaily. Vysvětlil, že i když se závod koná v této podobě již po dvacáté druhé, jeho kořeny sahají hlouběji do historie. Původně ho totiž pořádala jiná organizace, tehdejší sportovní policie. Závod dokonce sloužil jako kvalifikace na Mistrovství

světa. Mužský traťový rekord drží Martin Kučera z VSK Univerzity Brno a má hodnotu 21:19 minut. Nezapomenutelný je ale spíše příběh ženského rekordu, který drží Pavla Sporná s časem 24:12 minut. Dopoledne vyhrála biatlonový závod, po obědě si jen „odskočila“ na Hostýn. A na vrcholu jsme ji potkali, při čekání na vyhlášení, s jejím malým dítětem. Čestným startérem se letos stal Imrich Bugár, ikona československé atletiky. Kromě jeho sportovních úspěchů, jako je olympijské stříbro a titul mistra světa, se s námi podělil o příběh, který se stal

jeho nejtěžší životní zkouškou. Z důvodu bojkotu se nemohl zúčastnit olympiády v Los Angeles, kde měl životní formu a mohl získat nejcennější medaili. Přesto se nevzdal. O dva týdny později v Bruselu porazil všechny olympijské medailisty a vytvořil rekord stadionu, který platil 40 let. Bugár se podělil i o úsměvnou historiku, která ukazuje, že ve sportu je důležité mít i správné vybavení. Při jedné ze svých cest do Německa závodil v botách Nike, ačkoli hlavním svazovým partnerem byl Adidas. Šéf Adidasu si ho zavolal a vyjádřil svou nespokojenost. Bugár mu ale ukázal roztrhanou a prodřenou podrážku bot od Adidasu, s tím, že v nich nemůže závodit. Po návratu domů ho na celnici čekal balík – obsahoval deset párů zbrusu nových bot od Adidasu. Starosta Orla Stanislav Juránek, zmínil důležitost místa – Svatého Hostýna. Zde se scházeli za nacistu, komunismu a byla zde první akce po revoluci. Orel fungoval i v době komunismu a jeho členové si uchovali tradici i v zahraničí. Jako důkaz zmínil, že se setkal s Orem z Austrálie, kde je dodnes živá jednota a udržuje se tak orelská tradice. Závěr tiskové konference byl velmi osobní. Juránek poděkoval Bugárovi a přiznal, že se v den Bugárova vítězství na mistrovství světa ženil, a jeho triumf tak pro něj byl jedinečným svatebním dárkem.

ANNA BUCHTOVÁ, ústředí Orla

KVALITNÍ PONOŽKY S VLASTNÍM DESIGNEM

Ponožky, co nekončí na dně šuplíku!

Ponožiska
www.ponoziska.cz

Výročí požehnání areálu jednoty Orel Svatobořice-Mistřín

Je časné ráno, neděle 13. července 2025. Areál jednoty Orel ve Svatobořicích-Mistříně, sotva na pár hodin ztichlý po náročném sobotním programu mezinárodního folklorního festivalu, znovu ožívá čilým ruchem. Členky a členové jednoty chystají vše pro přivítání vzácných hostů mše svaté, sloužené při příležitosti 30. výročí otevření a požehnání orelského sportovního areálu 16. 7. 1995 tehdejším apoštolským nunciem Giovannim Coppou. Tak významné výročí nešlo jen tak přejít a přímo se nabízel, aby hostem slavnostní mše svaté byl opět apoštolský nuncius. Že se sešly tyto dvě velké akce – festival i pontifikální mše svatá – nebylo nijak dopředu plánováno a patří do množiny těch prazvláštních „náhodiček“, o kterých křesťané ví své. V půl deváté bylo vše připraveno, presbytář na pódiu, obětní dary, sbor i litur-

gický hudební doprovod, aby mohla začít zvuková zkouška. Mezitím byl přichystán stánek se speciálním vydáním Zpravodaje jednoty Orel, vodou pro osvěžení v horkém dni, v zázemí budovy pak provizorní sakristie. A už se čekalo na prvního vzácného hosta, nejprve pozemského původu – apoštolského nuncia Jude Thadeuse Okola, rodáka z Nigérie, biskupa hovořícího pěti jazyky a šestou češtinou. Byl srdečně přivítán P. Bedřichem Horákem, který ho na tuto mši rok nazpět zval. Přiblížila se půl desátá, liturgický průvod společně s praporečnický okolních jednot Orla a orelskou stráží byl seřazen u budovy, aby úderem půl desáté vyšel mezi věřícími směrem k pódiu. Zástupci jednoty Orel Svatobořice-Mistřín pak na pódiu přivítali otce nuncia v připodobnění k misi svatých Cyrila a Metoděje, kteří srozumitelným jazykem před tisícem let

předávali na našem území evangelium, protože i on nám srozumitelným jazykem přináší totéž, stejně naléhavě jako kdysi. Přivítali i další vzácné hosty: ministra životního prostředí Petra Hladíka, starostu Orla Stanislava Juránka, starostku župy Šilingrovy Jarmilu Nešporovou, nestora novodobých Orlů Božetěcha Kostelku, který ve svých 94 letech neváhal přijet a vše s obdivuhodnou energií dokumentoval, dále zástupce vedení obce a všechny Orly, kteří přijeli z okolních jednot ve svých slavnostních stejno-krojích. Pontifikální mši svatou podpořili svojí účastí i zahraniční folklorní soubory v národních krojích, kteří se zapojili do jejího průběhu přímluvami ve svých jazycích. Mše po eucharistických modlitbách dospěla ke svému vrcholu, kdy jsme mezi sebou přivítali hosta nejvýznamnějšího – Ježíš Krista v podobě chleba a vína, jak nám sám sebe odkázal. Na závěr mše otec nuncius požehnal zrestaurovaný prapor župy Šilingrovy a symbolicky zatloukl pamětní hřeby s datem slavnosti do žerdí ústředního praporu a právě požehnaného praporu. Byla to důstojná a požehnaná oslava, děkujeme všem, kteří pomohli s přípravou a průběhem, všem hostům, kněžím, a z celého srdce děkujeme otci nunciovi, že nám věnoval čas, za jeho přízeň a srdečnost. Otce nuncie, daalu maka enyemaka g!

Za jednotu Svatobořice-Mistřín
VLADIMÍRA KŘÍŽKOVÁ

Cyklopoutníci dojeleli do Říma

Cyklopoutníci dojeleli z Uherského Brodu až k papeži

Na kolech ujeli stovky kilometrů, zdolali horské průsmyky, čelili dešti i vedru – a vše završili setkáním s papežem Lvem XIV. ve Vatikánu. Na 130 cyklistů spojilo síly na jedinečné pouti, která se stala nejen fyzickou výzvou, ale i duchovní posilou. V Assisi se k této již početné skupině přidala ještě jedna skupinka, čítající přes 30 účastníků, která putovala z Turína. Obě skupiny pak společně doputovali společně do Říma, kde vytvořili pomyslný peloton, který se co počtu účastníků mohl rovnat s velkými závody typu Giro de Itálie. Mezi cyklopoutníky převažovali samozřejmě ti z České republiky, stej-

ně tak nechyběli zástupci ze Slovenska, Polska, a také Rakouska. Samotnému startu v Padově předcházela nejprve autobusová přeprava účastníků z Česka do Itálie.

Trasa na kole: PADOVA (start) – Copparo – Forli – Pesaro – Loreto – Sassoferrato – Spello (přes Assisi) – Spoleto – Rieti – ŘÍM (cíl).

KATEŘINA ODVODYOVÁ,
účastnice cyklopouti,

Cyklopout' pohledem organizátorů

Letošní ročník byl v pořadí 21. ročník cyklopoutí, který pořádal a organizačně zajišťoval Orel Uherský Brod. Tento ročník jsme připravovali přes 2 roky a to i vzhledem k faktu, že celá

cyklopout' z České republiky do Říma byla rozdělena na dvě části. 1 polovina se jela v loňském roce z Uherského Brodu až k jadranskému moři do Italské Aquileii. 2. část pak v letošním jubilejním roce 2025 z Padovy až do Věčného města. V organizačním týmu nechyběly kuchařky, servisman kol, řidiči doprovodných vozidel, zdravotník, tvůrce cyklotras a grafik, a také logistik. Všem, patří za jejich službu velký dík, neboť vše opět skvěle šlapalo jako dobře namazaný řetěz kola. Stejně velké poděkování míří za těmi, kteří se o naši skupinu starali během samotné cyklopouti v Itálii. Vřelí přijetí nám připravili mnohdy i s bohatým občerstvením farníci z Padovy, pan starosta města Coppara, tak také ve Forli a v Loretu. To samé se dá říci rovněž o klášteře v Sassoferrato, kde nás na naše ubytování došli společně pozdravit pan starosta tohoto krásného města spolu s generálním vikářem této diecéze. V překrásném městu Spello se nám také dostalo noclehu pro nás ve velmi ideální víceúčelové hale. Poděkování si zaslouží také arcidiecéze ve stejnojmenném městu Spoleto. V neposlední řadě pak městečku Cantalice u Rieti za připravení tradiční místní italské večeře se vším všudy. A rovněž našemu (emigrantovi z dob komunistické totality) P. Zdeňku Kopřivovi z Rieti (místní části Vazia), který zde působí od mládí prakticky celý svůj kněžský život. Vřelé díky za to že nám zprostředkoval nezapomenutelné okamžiky v místní italské pospolitosti a pohostinnosti pro celou naši skupinu. A v samotném cíli v Římě za možnost přebývání ve farnosti Parrocchia Nostra Signora del Suffragio e Sant'Agostino di Canterbury. Jmenovitě místnímu správci a zdejšímu římskému rodákovi panu Antoniovovi za jeho velkou starostlivost, a také místnímu faráři, filipínskému rodákovi,

donu Morrellovi Silbolovi Querickiologi za skvělou komunikaci a vstřícnost. Z uvedeného výčtu vyplývá, že prakticky všechny noclehy probíhaly tzv. poutnický na karimatce a ve spacáku. A ani se nechce (při výčtu poděkování)

věřit, že letošní ročník patřil mezi ty organizačně nejnáročnější, a to zejména při komunikaci s italskými úřady, kdy povětšinou mají na vše mnohdy spoustu času a mnohdy (nesplněných) příslibů. O to překvapivější pak byl hladký

průběh při samotné cyklopouti. Znovu tedy platil onen známý citát: Těžko na cvičišti, lehký na bojišti. Tak se těšíme opět za rok při 22. ročníku.

Jménem organizačního týmu
PETR GABRIEL

Zástupce cyklopoutníků Petr Gabriel, z jednoty Uherský Brod, v závěru generální audience osobně pozdravil papeže Lva XIV., daroval mu tenisovou raketu, a požádal ho o podpis na volejbalový a fotbalový míč. Volejbalový míč máme uložený na ústředí. Děkujeme!

Pocta hrdinům – reinstalace pamětní desky Jana Kubiše

18. června 2025 proběhlo ve Znojmě na Jarošově ulici v rámci reinstalace slavnostního odhalení pamětní desky Jana Kubiše, jednoho z hrdinů protinacistického odboje a spoluvůdce atentátu na Reinharda Heydricha.

Tato pietní událost se symbolicky konala právě v den, kdy si připomínáme 83 let od hrdinného boje sedmi československých parašutistů, kteří po vykonání atentátu padli v boji proti přesile nacistických jednotek v chrámu sv. Cyrila a Metoděje v jeho kryptě v Praze. Odhalení pamětní desky iniciovali místní členové Orla Znojmo ve spolupráci s městem Znojmo. Slavnostní události se zúčastnil senátor Tomáš Třetina, starosta města Znojma František Koudela, další představitelé města, duchovní P. Janoušek, studenti znojemského gymnázia a členové Orla Znojmo ve slavnostních krojích. Za Orel přednesl projev starosta znojemské jednoty Mgr. Ludvík Mihola, který připomněl duchovní i lidský rozměr oběti parašutistů. Zaznělo, že čtyři ze sedmi

bojovníků – Jan Kubiš, Jozef Gabčík, Josef Bublík a Valčík byli členy spolku Československého Orla, spolku, který stojí na hodnotách víry, cti, služby a oběti. Starosta spolku Orla zdůraznil myšlenku, že pravé hrdinství nevychází z touhy po slávě, ale z oběti pro druhé. Pamětní deska není jen kamenem na zdi, ale výzvou k osobní statečnosti, k pravdě, k odvaze sloužit – každý den, v každé době.

„Jan Kubiš nebyl hrdinou proto, že nosil orelský odznak, ale proto, že v něm byl duch Hospodinův – duch, který se nebojí, protože ví, komu a čemu slouží.“ Znojemský spolek Orel touto slavností uctil památku všech, kteří bojovali za naši svobodu.

S hlubokou úctou a vděčností skládáme čest jejich památce.

LUDVÍK MIHOLA

90 let orlovný v Hradci Králové

V Hradci Králové již devadesát let stojí funkcionalistická budova orlovný, jak naši předkové říkali „orelný“. Slavnostně byla posvěcena a otevřena 18. 8. 1935 a to s velkými vizemi do budoucnosti. Ovšem

kvůli dějinným zvrátům se jí podařilo uskutečnit jen část. V současné době župa Brynychova vlastní vedle orlovný i nemalou část pozemku, který k ní kdysi přiléhá.

Nastoupila jsem na místo starostky župy letos koncem dubna po téměř třiceti letech starostování bratra Bohuslava Čápa. Hned na začátku nás čekala realizace připravené rekonstrukce elektrických rozvodů, která svým rozsahem zasáhla nemalou část budovy. Tuto akci můžeme uskutečnit díky finanční podpoře magistrátu města Hradec Králové. Rekonstrukce nám zabrala celé léto. Nicméně se hlavní prostory orlovný esteticky i bezpečnostně pozvednou, což si budova v roce svého jubilea zcela jistě zaslouží.

Po skončení těchto prací bude první větší akcí oslava výročí otevření orlovný spojená se dnem otevření dveří. Cílem celého

dne pro veřejnost je více zviditelnit činnost orla v Hradci Králové a nabídnout zejména sportovní program pro děti a rodiny.

Výročí otevření orlovný si připomeneme v sobotu 20. 9. 2025 rozmanitým programem, který se podařilo od května, tedy ve velmi krátké době, připravit.

Celý den zahájíme mší svatou v tělocvičně orlovný na poděkování a s prosbou o požehnání do dalších činností, kterou bude sloužit duchovní rádce župy Brynychovy P. Mgr. Jaroslav Brožek.

Po slavnostním připitku bude následovat ukázka židovských tanců, sportovního šermu, program pro děti připravený TOM Hraboši. Během dne se bude možné seznámit s aktivitami jednoty Orla Hradec Králo-

vé a případně i s aktivitami dalších jednot župy pro nadcházející školní rok. Po celé odpoledne bude k dispozici občerstvení.

Slavný den před devadesáti lety a historii Orla si připomeneme krátkou výstavou historických fotografií a možná i něčím navíc. Město Hradec Králové letos slaví 800 let od svého založení a celý den otevřených dveří a oslava výročí orlovný je podpořena dotací magistrátu města Hradec Králové z programu Mikroprojekty 800.

V září probíhají ve městě komentované prohlídky neveřejných a v jiné dny nepřístupných budov veřejnosti v rámci Dnů Evropského kulturního dědictví. Seznámení veřejnosti s prostorem orlovný se nám podařilo do tohoto projektu při-

hlásit. Během oslav se uskuteční jedna komentovaná prohlídka vedená panem Ing. arch. Janem Faltou.

K dnešnímu dni ještě nemohu říci, kdo z významnějších hostů města, církevního života a spřátelených organizací se akce zúčastní, protože v tyto dny rozesíláme teprve pozvánky.

Den otevřených dveří spojený s oslavou devadesátého výročí otevření orlovný je akcí, která je na tomto místě a v tomto rozsahu zcela jistě novinkou. Doufáme, že se den vydaří a více obyvatel města získá povědomí o existenci Orla a o jeho činnosti zejména pro děti a rodiny.

JARMILA POLANSKÁ,
starostka Orla župy Brynychovy

Orelská pouť – tenkrát v Anglii

Píše se rok 1940. V Anglii, daleko od domova, prochází výcvikem českoslovenští parašutisté. Vědí, že je čekají nelehké úkoly – návrat do okupované vlasti a boj za její svobodu.

Právě tehdy přijal pozvání Mons. Jan Šrámek, předseda exilové vlády a také starosta Orla, aby jim sloužil mši. Nebyla to obyčejná bohoslužba – byla to Orelská pouť, konaná symbolicky ve stejný čas, kdy se doma na Svatém Hostýně scházeli jejich bratři a sestry z Orla.

V polní kapli stáli bok po boku muži v uniformách, kteří věděli, že možná už nikdy neuvidí svou vlast... ale i tak drželi při sobě, víru i ideály Orla.

Muž s baretem lehce na straně je Jan Kubiš, hrdina operace Anthropoid. A jistě mezi nimi stáli i další budoucí parašutisté, kteří se zapsali do historie.

Kaple Panny Marie Svatohostýnské ve Washingtonu

Věděli jste, že na pouť k Panně Marii Svatohostýnské se můžete vydat i do Washingtonu, D.C.? Bazilika Neposkvrněného početí Panny Marie je největším katolickým kostelem v USA a ukrývá přes 80 kaplí z celého světa, včetně české kaple Panny Marie Svatohostýnské (Our Lady of Holy Hostyn).

Kaple, která byla vysvěcena v roce 1983, vznikla i díky úsilí a finanční podpoře Orlů z Washingtonu, Chicaga a New Yorku. I přes obrovskou vzdálenost tak zůstává duchovním domovem pro české katolíky v Americe.

V kapli jsou také uloženy ostatky sv. Jana Nepomuka Neumanna, prvního amerického světce a rodáka z Prachatic.

Malé ohlédnutí za léty Svatováclavské révy v Lubině

Nevím, zda si milý čtenáři uvědomuješ rozsah Orla v plné jeho šíři. Vedle sportovních aktivit v posledním čase, zejména cyklopoutě (Lucembursko, do Říma, do slovenského Butkova...) Orel zajišťuje také duchovní rovinu člověka (modlitby, mše svaté, žehnání, poutě...). Třetí rovina, ve které se Orel projevuje, je rovina duševní. Vede své svěření ke kráse folkloru, umění, mluveného slova, mateřského jazyka. Každý z nás máme v Orlu místočko a lidi, které a kteří nás přitahují nejvíce. Pro mne osobně jsou to dvě aktivity, kterých se účastním pravidelně bez přerušení od jejich založení po revoluci 1989. Je to Orelská pouť na Svatém Hostýně a také možná méně známá, ale emocemi a krásou nabitá Svatováclavská réva. Obnovil ji pan Bohumil Matula, regionální básník z Lubiny a znalec místopisu. Vzpomínám si, že mě oslovil začátkem devadesátých let, obdaroval mě svými básnickými sbírkami a narouboval mne na Révu. Je to recitační soutěž většinou ve čtyřech kategoriích – od nejmenších až po seniory. Ze všech vystupujících se vyhodnocují v jednotlivých kategoriích první, druhé a třetí místo a předávají se tři putovní poháry. Těm nejlepším za přednes poezie s tematikou venkova nejlépe přednesenou, náleží pohár s oceněním Jana Hynara. Dále cena manželů Fuchsových z Vídně za zvláště náročný projev. A nakonec pohár pro absolutního vítěze Svatováclavské révy pro daný rok. Do Révy pod vedením pana Matuly jsem vstoupil ještě před svými seminárními léty s velkou trémou a úctou. Má premiéra byla XXIV. kapitola Exupéryho Malého prince. Později můj oblíbený básník Vladimír Holan a další a další. Po čase jsem dostal nabídku, již jako kněz, abych se dál účastnil této soutěže coby člen odborné poroty. A tak z jevišť jsem byl přemístěn mezi řady těch, kterých jsem si nesmírně vážil. Vzpomínám obzvláště na Marii Pachtovou, dosud ještě žijící z Vyškova, která uměla poradit, rozebrat skladbu

i přednášející a povzbudit. Na paní Aničku Staňkovou, kantorku tělem i duší z Oder, která vychovala celé generace. Z Prahy přijžděla do poroty Marie Čechová. Herečka a rétorika Martina Pavlíková z Olomouce, nekompromisní, ale když vás pochválila, pamatovali jste si to i po létech. Samozřejmě pan Jan Hynar ze Závěšic, muž těžkých životních zkoušek, v nichž obstál, zejména v komunismu. Ze současnosti docela nedávne bych alespoň tímto prostřednictvím poděkoval paní Skřivánkové z Lubiny, Petru a Ondřeji Matulovým, synům Jana Matuly, který po svém otci Bohumilu převzal zodpovědnost s velikým nasazením. Poslední léta neopakovatelným způsobem moderuje Révu Anežka Sochová, jejíž strýc Jiří také pro tuto soutěž dýchal. Vzpomínám na Anežčin větný obrat: „Pozvěme do našeho společenství Pannu Marii.“ Vyjádřila tím noblesu a vznešenost přítomné chvíle. Vedle doprovodného personálu a kulturně hudebního doprovodu bych především ještě poděkoval všem vystupujícím z církevních škol v Kopřivnici, Valašském Meziříčí a jednotlivcům z různých koutů země. Tím, že tuto soutěž provázím tak dlouho, můžu sledovat, že krása mateřského jazyka jde často ruku v ruce s krásou osobního života. Dívky a chlapci, kteří zde kdysi vystupovali, jsou dnes matky a otcové rodin a doprovázejí své děti k recitaci v nové

generaci. Co mne nejvíce přitahuje zrovna k této části mozaiky Orla? Těžko se to vysvětluje, ale kdo viděl ty niterné přednesy seniorů často vlastní tvorby, kdy vyjadřují pohnutí svých srdcí, když vidíte jiskřičky v očích dětí, očekávajíc výrok poroty, když si můžete promluvit na jednom místě s lidmi inteligentními i moudrými, pak cítíte – jsem v prostředí, kde je mi s druhými dobře a Pán Bůh zaplať Orlu, že podporuje jak duchovní, tak tělesnou stránku člověka a zde konkrétně i kulturnost a hrdost na mateřský jazyk.

P. PETR DUJKA,
předseda poroty a člen DR Orla

Rozhovor Jaroslav Seifert

Kde bydlí víla?
Asi v mechu,
celou noc tančí bez oddechu,
pak věneček si odstrojí
a ustele si pod chvojí.

A co má k jídlu?
Místo kávy
do hrníčku si sbírá trávy
třpytivé rosné krůpěje.
A ráno si je ohřeje.

A to jí stačí?
Stačí asi,
je živa jenom z vůně, krásy
a na svůj usměvavý ret
dá lupen růže, který slét.

A viděl jsi ji?
Jenom v šeru,
větřík hrál jako na citeru.
Myslel jsem, někdo neznámý,
a lampa ve tmě zhasla mi.

A byla hezká?
Jistě byla.
Je hezká každá, když je víla.
A druhého dne jsem tam zdvihl
pár kvítečků už povadlých.

Na Svatováclavské révě 2024
recitovala Barbora Buzková,
ŽŠ sv. Zdislavy Kopřivnice (I. kategorie)

Milé děti,

prázdniny skončily a je tady opět škola. O prázdninách jste si balily batůžky na výlety, na tábor nebo na dovolenou s rodiči a nyní si večer co večer chystáte aktovku do školy. Nesmíte na nic zapomenout a nabalit si vše potřebné na vyučování – žádné zbytečnosti.

I naše duše je takovým batohem nebo aktovkou, kterou si neseme do Božího království – také nesmí obsahovat žádné zbytečnosti, žádná závaží!

Důležité je, abychom do Božího království opravdu došli – a k tomu potřebujeme mít „dobře sbalený batoh“.

„Do života si беру jen to, co mi pomůže dojít až k Bohu.“

Vyjmenujte, co si máme všichni nést s sebou na cestě k nebeskému Otci, abychom prošli úzkými dveřmi do Božího království.

Dokážeš vyjmenovat tolik věcí, kolik máš prstů na ruce? (10)

Malá nápověda – POZOR! Mezi potřebné věci na cestu se nám dostaly i věci nepotřebné, zlé a velice těžké.

Vybírej pečlivě: čestné jednání, pomluva, lež, pomoc ostatním, pokora, pýcha, nenávisť, láska, ochota, svědomitá práce, lenost, krádež, mamon, skromnost, závist, ... atd.

Velká nápověda: Evangelia / Bible.

Modlitba na cestu:

„Dobrý Ježíši, jednou se s Tebou chceme setkat v nebi. Prosíme Tě, abys nám pomáhal se vyhýbat všemu, co mezi nás a Tebe staví překážky. Prosíme Tě, at' jsme k sobě navzájem laskaví, pomáháme si, at' se snažíme dělat to, co je dobré, a vyhýbat se zlému. Chceme na Tebe být připraveni, nechceme nic zanedbávat. A těšíme se na setkání s Tebou. Prosíme Tě za všechny lidi, kteří Tě neznají a neví, jak moc je máš rád. Dej se jim poznat a ukaž jim svou lásku.“

Z činnosti žup a jednot

Orel jednota Křenovice uspořádala 23. 3. 2025 v místní hale turnaj v mini volejbalu

Jedná se o hru dvojic či trojic na zkráceném hřišti, která postupně připravuje hráče na technicky náročný šestkový volejbal. Nejjednodušší žlutá kategorie určená dětem do 8 let je prakticky přehazovaná ve dvou, nejtěžší modrá je v podstatě volejbal na zkráceném hřišti pro hráče do 12 let. V pěti kategoriích soutěžilo 129 týmů. Akce se zúčastnilo na 292 hráčů. Den byl rozdělen na tři části. V prvním ranním turnaji hrála žlutá a bílá kategorie. V druhé části se představila oranžová kategorie. Jako poslední sehrála svoje utkání červená a modrá kategorie. Vše se odehrálo na 8 hřištích. Turnaje se účastnila družstva z okresu Vyškov, Brno-venkov i Blansko. Orelské jednoty Křenovice, Pozoříce a Vyškov. Zápasy probíhaly s velkým nasazením, nadšením, ale i v duchu fair play. Plocha v hale byla plná hráčů, vedoucích i organizátorů, kteří stáli za hladkým průběhem akce. Velmi mile překvapil počet těch, kteří přišli týmy povzbudit. Tribuna

pro 300 diváků byla celý den plná. Na organizaci toho náročného dne se podílelo na 30 členů pořadající jednoty v čele s Danou Tománkovou. Turnaj má již 10letou tradici, tak hodně sil do dalších ročníků.

JOSEF HOLOMEK,
Orel jednota Křenovice

Špacír aneb 100 km za 24 hodin

První květnový víkend se konal 26. ročník vytrvalostního pěšího pochodu s názvem Puť si nohy na ŠPACÍR, který vyzývá ke zdolání 100 kilometrové beskydské trasy za pouhých 24 hodin. Této akce se již podruhé úspěšně zúčastnila i Natálie Maňáková z orelské jednoty Halenkov-Huslenky s cílovým časem 22 h 11 min a došla si pro titul Valašský lezuň. Špacír startuje tradičně o půlnoci z pátku na sobotu z města Vsetín. Obvyklá trasa, po směru hodinových ručiček, vedla ještě za tmy kolem horského hotelu Cáb, dále po hřebeni se svítáním přes Soláň k Makovskému průsmyku, kde se trasa stáčí a pokračuje po hřebeni Javorníků zpět na Vsetín. Že se nejedná o závod, ale spíše o zkoušku pevné vůle a posunutí vlastních limitů se

letos postaralo jak počasí, které na celé trasy „špacírníky“ bičovalo hromy a blesky, tak i úctyhodný výškový profil 3 782 m.

JAKUB ČERNOTA,
člen jednoty Halenkov-Huslenky

Blanenský pohár zůstává doma. Karate klub Orel Blansko opět triumfoval

Sportovní hala ASK Blansko se v sobotu 17. května proměnila v centrum napínavých soubojů, silných emocí a obdivuhodných výkonů. Konal se totiž desátý ročník tradičního Blanenského poháru v karate, který pořádá Karate klub Orel Blansko. A domácí závodníci se opět postarali o radostnou tečku – pohár za první místo zůstal i letos v Blansku. Turnaje se zúčastnilo téměř sto mladých i zkušenějších karatistů z různých koutů republiky. Od ranních hodin zaplnili soutěžní tatami závodníci v kategoriích od nejmladších začátečníků až po pokročilé, kteří už mají za sebou bohaté zkušenosti z nejrůznějších soutěží. Všem ale bylo společné jedno: touha ukázat to nejlepší ze sebe a poprat se čestně o vítězství. Atmosféra v hale byla výjimečná. Diváci, kteří dorazili v hojném počtu, vytvořili vřelé a povzbuzující prostředí, které pomáhalo zejména těm, kdo stáli na závodní ploše poprvé. Mnoho malých

karatistů překonalo svou trému a ostych – i díky povzbuzování publika, trenérů a rodičů. Každý zápas měl svou vlastní dynamiku a řadu nezapomenutelných momentů. Nechyběly silné emoce, radost ze získaných medailí, ale i slzy, které k poctivému sportu neodmyslitelně patří. K vidění byla nejen technická zdatnost, ale také obrovské nasazení, vůle a vzájemný respekt mezi soupeři – hodnoty, na kterých karate staví. Karate klub Orel Blansko nakonec slaví dvojitý úspěch. Nejenže závody zvládl organizačně, ale jeho závodníci vybojovali tolik cenných bodů, že si opět odnášejí pohár pro celkového vítěze. Domácí tým tak potvrdil svou výkonnost a potěšil všechny, kdo mu drželi palce. Za skvělou atmosféru a hladký průběh patří poděkování nejen partnerům turnaje – městu Blansko, organizaci Orel, společnosti FPO, Všeobecné zdravotní pojišťovně, CAR leasingu – ale také všem závodníkům, trenérům, rozhodčím, pomocnému týmu, dobrovolníkům a samozřejmě divákům, kteří akci podpořili svou přítomností. Blanenský pohár i letos ukázal, že sport může být nejen soutěží, ale také oslavou odhodlání, dřiny a přá-

telství. Karate klub Orel Blansko zanechal silný dojem – nejen výsledkově, ale i svým přístupem a nasazením. A jak zaznělo z úst blanenských trenérů po vyhlášení výsledků: „Vyhrát doma je krásné, ale nejvíc si ceníme toho, že jsme do toho dali celé srdce a bojovali jeden za druhého. Již nyní se těšíme na příští ročník.“

PETER PRŮCHA,
Karate klub Orel Blansko

Jedno zlato a tři stříbra pro Orel Obřany na Mistrovství Moravy a Slezska 2025

V obřanské orlovně se na konci května 2025 konalo historicky první Mistrovství Moravy a Slezska ve stolním hokeji STIGA. Turnaje se účastnilo 32 hráčů a 8 tříčlenných týmů. Hráli zde i soutěžící z Čech, kteří usilovali o vítězství v turnaji, místní hráči bojovali o titul Mistra Moravy a Slezska. V dopoledním turnaji jednotlivců zvítězil David Dvořáček z Olomouce následovaný obřanským Tomášem Kahounem a Alešem Krejzou z Třince. V juniorském finále se utka-

li dva hráči Orla Vít Pernica a Michael Moravec. Vítek nakonec zvítězil v prodloužení třetího utkání 2:1 na zápasy. Ocenění pro nejlepší tři juniory-amatéry si rozdělili tři talenti z Olomouce. Před odpoledním turnajem družstev snil Orel Obřany o bronzové medaili. Díky třetímu místu v základní části postoupil do semifinále a vyhnul se favorizovanému Třinci. Po bojovném výkonu dokázali domácí hráči zvítězit nad favorizovanou Olomoucí a postoupit do finále. V boji o zlatou medaili vyhrál THC Třinec, který si odvezl putovní pohár. Naši stolní hokejisté se překvapivě stali nejlepším týmem na Moravě.

MARTIN MORAVEC

Pouť župy Orlické a Brynychovi

Máme za sebou župní pouť župy Orlické a Brynychovi na Hedeči u Králík. Konání už 10. ročníku bylo naplánováno na 14. června 2025. Pouť se vydařila. Počasí jsme si ani lepší nemohli přát. Prožili jsme pěkné společenství při mši a pohodové odpoledne na klášterní zahradě. Přijeli mezi nás Králičtí hasiči. Kdo měl zájem mohl si vyzkoušet zásah

hadicí. Sprška vodou v tom teple byla také příjemná. Bylo připraveno i hodně soutěží pro děti. Kdo je všechny prošel dostal upomínkový list, medaili a malou odměnu. Kluci si mohli zahrát fotbal, kdo chtěl mohl si vyzkoušet stroj na běhání a zahrát stolní fotbal. Děti uvítaly skákací hrad. Bylo k dispozici i bohaté občerstvení. Ke konci přijeli i koně na kterých se mohl svést ten, kdo měl zájem. Nejen děti. Všichni si sobotu užili a už se těšíme na 11. ročník v roce 2026. Chtěla bych moc poděkovat všem, kdo se na přípravě pouti podíleli. Děkuji jednotě Česká Třebová (hlavně manželům Voleským), jednotám Lukavice, Dolní Dobrouč, Dašice a Orlice. Ještě jednou všem veliké díky. Přidávám pár fotek.

MARIE BRANDEJSOVÁ,
starostka Orlické župy

Soustředění Orlíků „Závodíme s časem“

Je rok 2025, pondělí 30. 6. a začaly prázdniny. Děti se rozprchly za zážitky na všechny strany, aby si odpočinuly od školních povinností. A orlíci? Taky! Ale 40 malých orlíků se rozhodlo pokračovat

a zdokonalovat své pohybové a vědomostní schopnosti na příměstském soustředění. Mladí trenéři TAP Maty a Mete vymysleli název: Závod s časem. Co si pod tímto názvem můžeme představit? ZÁVOD a ČAS. Význam slova ZÁVODIT: soutěžit, překonávat se, usilovat o vítězství, porovnávat své schopnosti s ostatními, bojovat.

ČAS: čas je běžec s dlouhým krokem a nezůstane nikdy stát! Čas si vymysleli lidé, aby věděli od kdy, do kdy. Čas je doba, která uplyne mezi dvěma okamžiky. Měří se v sekundách, pomocí hodin, stopek, ...

PONDĚLÍ

I tentokrát soustředění začalo přivítáním, vpuštěním jezdců „tunelem“ do „ZÁVODŮ“, sestavením stájí, vymyšlením jejich názvů a výrobou vozidel.

A tak vznikly stáje:

MCLAREN s pokřikem: vedoucí: „Mclaren!!!, jezdci: „Karel!!!“,

RED BULL s pokřikem: vedoucí: „Kdo je nejlepší?“, jezdci: „Red Bull“, vedoucí: „Protože nám dává?“, jezdci: „Křídla!“

FERRARI s pokřikem: „Dnes jsme měli dobrý káry, nejlepší bylo naše Ferrari!“

MERCEDES s pokřikem: „Závodíme s časem, formuli si nesem, projíždíme lesem, Mercedesem!!, hej, hej, hej, Mercedes je nej!“

Jezdci stihli první trénink, kterým se zahřáli a rozcvičili. Pak předvedli a vyzkoušeli svá vyrobená vozidla v „Zátěžové zkoušce“ (hra), a „Čerpací stanice“ (hra). Počasí přeje, teplota 30°C a tak jezdcí i vozidla museli odejít na zasloužený odpočinek.

ÚTERÝ

Druhý den nezávodíme ani tak s časem, ale s teplotou. Jezdci jsou skvělí, to ano, ale to horko všechny zmáhá. Přesto jsou zapálení do všech aktivit. Tentokrát jezdcí změnilo vozidlo i dráhu. Závodilo se ve stínu Majáku (Dětské dopravní hřiště) na kolech. A závodilo se ostošest. Někdo rychle, někdo pomaleji (závod), ale všichni se snažili bezpečně (testy). Protože při

rychlosti se nevyhnuli vznikajícím karambolům, vhodná byla příprava první pomoci (testy a beseda).

STŘEDA

Další den si jezdcí zvolili 4 dráhy vedle sebe (Kuželkárna). Jezdci vybírali a testovali, které kola mají nejlepší vozidla. Že to nebylo jednoduché, to se přesvědčili sami. Rozhodnutí na světelné tabuli bylo napínavé až do konce. Další dráha pro jezdce byla mokrá (bazén). To v případě, kdy naprší a vozidla musí jezdit po kalužích, přes řeku po lávce a někdy se i ponořit. Protože vozidla byla odolná, mohla by projíždět vodou dlouho a stále.

ČTVRTEK

Přetrvává horko! Je to divočina! Vozidla se v tomto horku mohou někdy sama vznítit, proto zaparkovaly u hasičů, aby

řidiči nabrali zkušenosti, jak tomu předjet, nebo jak zachránit vozidlo před požárem. A hasiči nejen pomohli, ale i schladili rozpálená vozidla a jezdce.

A teplota 30°C stále přetrvává. Normální je, že v tom horku se nikomu nic nechce, vozidla se přehřívají, ale naši jezdcí dobíjí na čerpací stanici Rugby palivo a jedou směrem na start. Čeká je ZÁVOD! Jezdci dali do závodu všechno: rychlost, bezpečnost, odvahu.

PÁTEK

Jezdci vyměnili zedřená kola na vozidlech, aby se v pátek vydali na delší výletní projížďku. Jezdili tentokrát pomaleji, aby jim neunikla žádná značka. A že to byly značky zajímavé: Příkaz zapívat si písničku ve vozidle, přebrodit se řekou, svést stopaře, ... A to všechno jsme stihli v čase.

ANNA MÁLKOVÁ

Letní orelský tábor 2025 – jednotka Měřín

Téma: Pevnost Boyard

Letošní tábor probíhal v polovině července, přesněji od 12. 7. do 18. 7. na turistické chatě Duha ve Třech Studních nedaleko Nového Města na Moravě. Děti při příjezdu vítali natěšení vedoucí, kteří jim pomohli s ubytováním a provázeli je celým týdnem. Po rozloučení s rodiči a rozdělení do pokojů přivítali děti Otec Fourat, který byl průvodcem po celý tábor. Otec Fourat uvedl děti do děje, poté si děti začaly vyrábět táborová trička. Večer u táboráku se opékaly buřty, hrálo se na kytaru a zpívalo se. Mladí táborníci se snažili prolomit záludné hádanky pomocí indicií, které dostávali za umístění v jednotlivých hrách, aby získali klíče od pokladnice. Týden nám utíkal i přes nepříznivé počasí jako voda, táborníci v průběhu mohli vyzkoušet svoji trpělivost, rychlost, šikovnost, museli zapojit i svaly, důvtip a mysl. Všechny tyto vlastnosti využívali mimo jiné v jednotlivých i týmových hrách, kde například museli postavit bob a projet s ním co nejrychleji

určenou trasu, zkusit svoje štěstí v náhodě, zapamatovat si pořadí barev po cestě a mnoho dalších her. Ve čtvrtek dostaly děti poslední indicie a všichni získali dostatečný počet klíčů ke vstupu do pokladnice. V pátek museli naši táborníci rozluštit poslední hádanku, aby se jim pokladnice otevřela a oni mohli získat část z pokladu. Všechny týmy uspěly a poklad si spravedlivě rozdělily. Každé ráno čekala na děti rozcvička ve formě tance, protahování, běhání a skládaček. Poslední táborový den byly vyhlášeny výsledky celotáborové hry, ve které děti sbíraly body v jednotlivých hrách a soutěžích. Všem účastníkům byly rozdány upomínkové listy, diplomy a všichni si mohli vybrat hezkou cenu za to, jak se celý týden snažili. Táboru se zúčastnilo celkem 15 úžasných neohrožených dobrodruhů. Letos jsme nerozdávali flash disky s fotkami a videem, ale rozhodli jsme se, že fotky za každý den budeme

nahrávat na internetové stránky, aby i členové rodin průběžně viděli, jak jsme si celý týden užívali. To samé jsme udělali s táborovým videem. Tábor jsme ukončili táborákem a zpíváním u ohně a už jsme čekali na rodiče. Věříme, že si každý tábor užil a těšíme se na další rok.

Za kolektiv vedoucích
STANISLAV SYMONIDES,
jednota OREL Měříň

Orel Obřany Atletika – Příměstský tábor 2025: Týden, který stál za to!

V týdnu od 14. do 18. července 2025 se zahrada orlovny na Hlaváčově ulici proměnila v živoucí centrum pohybu, přátelství a radosti. Jednota Orel Obřany – Atletika uspořádala sportovní příměstský tábor, který ukázal, jak silný je duch Orla, když se spojí ochota, vize a energie komunity. Každý den se zde od raních hodin scházely děti plné očekávání

a nadšení – a program, který jsme pro ně připravili, stál opravdu za to!

Pondělí:

Seznámení a první sportovní výzvy

První den jsme věnovali vzájemnému seznámení, stanovení pravidel a představení programu. Dopoledne patřilo sportovním hrám a pohybovým soutěžím na zahradě orlovny – od atletických štafet až po týmové míčové hry. Děti nás ihned překvapily svou ukázněností, pozorností a respektem. S přirozenou chutí se zapojily do všech aktivit a ukázaly, že sport není jen pohyb, ale i cesta k přátelství. Velkou radost nám udělalo i to, jak krásně děti jedly, včetně zdravých svačinek, ovoce a zeleniny, které byly po celý den volně k dispozici. Společný oběd proběhl v klidné atmosféře a děti si samy po sobě stolečky zodpovědně uklízely – taková disciplína v prvním táborovém dni opravdu potěší.

Úterý:**Dobrodružství u Obřanského hradu**

Druhý den jsme podnikli 6 km túru ke zřícenině Obřanského hradu, kde děti čekalo první velké dobrodružství – hledání tajemného pokladu. A skutečně: truhlu jsme našli! Ale byla zamčená zámek a klíč chyběl... Děti se ale nevzdaly a vydaly se na další cestu za jeho nalezením. Příběh začal a osud měl v rukávu ještě nejedno překvapení.

Středa:**Klidnější den a návštěva papoušků - Amazonů modročelých**

Po náročné túře jsme středu pojali volněji. Dopoledne jsme zůstali na zahradě orlovný, kde děti soutěžily ve skupinách a užívaly si míčových i netradičních her. Dopoledne následoval výlet za papoušky, kde si děti mohly nejen prohlédnout exotické ptáky, ale dokonce je i krmit – a co je nejdůležitější, nikdo se nebál! Atmosféra byla uvolněná, veselá a plná

nových poznatků. Mezitím jsme se skrze pověst, kterou dětem po obědě vyprávěla paní kuchařka, posunuli zase o krok blíže ke klíči od truhly.

Čtvrtek:**VIDA centrum místo ZOO – změna, která vyšla**

Původně plánovaný výlet do ZOO musel být kvůli nepříznivé předpovědi počasí zrušen, ale náhradní plán se ukázal jako skvělá volba. Navštívili jsme VIDA centrum, kde děti fascinovaně objevovaly vědecké jevy, zkoušely interaktivní exponáty a přirozeně se učily hrou. Den jsme završili lehkým tréninkem, který děti zvládly s lehkostí a nadšením. Navíc jsme se i symbolicky přiblížili pokladu – čas běžel a napětí rostlo.

Pátek:**Klíč, guláš a slavnostní zakončení**

Pátek byl ve znamení finále. Dopoledne si děti vlastnoručně uvařily guláš za pomoci Jardy a paní kuchařky – a právě za tuto týmovou snahu a výdrž získaly

vytoužený klíč od truhly s pokladem. Následovalo sportovní odpoledne, které plynule přešlo ve slavnostní zakončení tábora. V 16:00 jsme přivítali rodiče, sourozence a přátele na společném táboráku, kde nechyběly buřty pro děti, točená limonáda pro všechny, společný smích a sdílení zážitků. Rodiče si mohli donést vlastní buřty a další občerstvení bylo k dispozici v restauraci. Atmosféra byla pohodová, dojemná a plná radosti z povedeného týdne.

Sobota:**Vyškovské závody – a nečekané medaile**

Tím však náš příběh nekončí! V sobotu jsme se brzy ráno sešli na vlakovém nádraží v Židenicích a vyrazili do Vyškova na atletické závody. Ač jsme po náročném týdnu neměli žádná očekávání, výsledky nás mile překvapily:

- 🥇 Zlatá medaile pro Elišku
- 🥈 Stříbrné medaile pro Vašíka a Nikču
- A mnoho dalších krásných umístění mezi prvními třemi!

Zvláštní zmínku si zaslouží Kadinka a Lara, které se postavily na startovní čáru úplně poprvé – a s velkou odvahou. Tento den byl pro všechny nezapomenutelný.

Poděkování a výhled do budoucna

Velké poděkování patří ústředí Orel Brno, které naši jednotu podpořilo sportovním materiálem:

- 18 triček Orel
- míč na fotbal
- míč na volejbal
- házečí raketky Nerf
- 2x badmintonová sada
- lukostřelecká sada

Díky těmto pomůckám jsme mohli nabídnout dětem bohatý, smysluplný a pohybově pestrý program, který naplňuje poslání Orela – výchovu těla i du-

cha v radostném společenství. Jednota Orel Obřany znovu potvrdila, že výchova dětí pohybem, hodnotami a společenstvím je tím nejlepším, co můžeme dětem nabídnout. Děkujeme všem rodičům za důvěru – a dětem za nádherný týden, na který budeme dlouho vzpomínat!

Za celý tým organizátorů Orel Obřany

Letní prázdniny v dobříšské orlovně

Letošní léto se na Dobříši opět neslo ve znamení pohybu, radosti a přátelství. Připravili jsme pro děti bohatý program, ve kterém nechyběli příměstské tábory, speciální tanečně-sportovní kemp a tradiční letní soustředění závodních oddílů. Pořádali jsme celkem tři turnusy příměstských táborů, dva v červenci a je-

den v srpnu, které přilákaly desítky dětí, které pravidelně chodí do orlovně i děti, které u nás trávily prázdniny poprvé. Každý den byl nabitý rozličnými aktivitami od sportovních disciplín přes tvoření, až po výlety do okolí. Děti se učily spolupracovat v týmu, zahrály si oblíbené venkovní hry a nechyběly ani soutěže o malé odměny. Každým turnusem se protýkalo jiné celotáborové téma, nejprve to byly řemesla kolem nás, poté letní sen a nakonec jsme se vydali po stopách za zvířátky. Již druhým rokem jsme zařadili i speciální taneční kemp, kde se děti učily nové taneční styly a taneční choreografii, kterou na závěr zatančily rodičům.

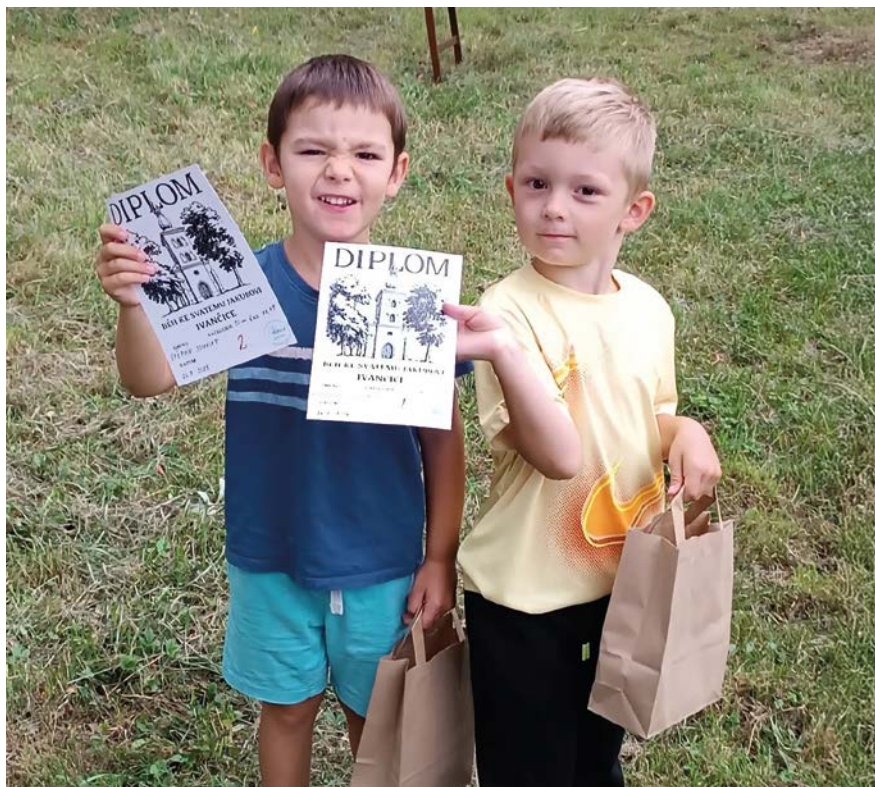
Ke konci srpna proběhlo tradiční letní soustředění všech závodních týmů ve

Štědrónině u hradu Zvíkov, kam odjelo 76 dětí v šesti závodních týmech aerobiku a street dance. Hlavním tématem letošního soustředění bylo „Star Dance aneb když orlové tančí“. Děti i trenéři se ponořili do světa tance, zkoušeli různé styly a připravovali scénky a vystoupení. Nešlo jen o soutěžní výkony, ale hlavně o radost ze společného pohybu a nezapomenutelné zážitky. Zároveň všechny týmy započaly přípravu na novou závodní sezónu 2026, trénovaly fyziku, rozvíjely všechny sportovní schopnosti a dovednosti a ponořily se i do přípravy nové choreografie. Naše léto bylo plné krásných okamžiků. Nyní se těšíme na další školní rok a na novou závodní sezónu.

KLÁRA JANDOVÁ

Foto: ŠIMON RYS

Běh ke Svatému Jakubovi

26.7.2025 pořádala jednota Orel Ivančice běh do vrchu ke kostelíku Svatého Jakuba, který se nachází na kopci a je dobře viditelný a láká k návštěvě. Startovalo se na louce pod hřbitovem a byly vypsány závody pro všechny kategorie od předškolních dětí po veterány na trasách 50 m, 100 m, 200 m, 500 m a hlavní závod 1000 m končil na kopci u kostelíka Svatého Jakuba, který nás vítal otevřený a každý měl možnost po doběhnutí se ztížit v kostele. Mladší kategorie běhaly po trase hlavního běhu a postupně s věkem je čeká běh až na vrchol kopce ke kostelíku...Příjemné překvapení byla účast pěti závodníků z USA, takže nejvzdálenější účastníci byli z Chicaga, které je od nás dál než New York, odkud přijeli další američtí běžci. V běhu na 1000 m zaběhl nejlepší čas a ustanovil traťový rekord Jan Šíp ze Slavia Praha časem 5:48,2 min, v kategorii žen zaběhla nejlepší čas domácí běžkyně dorostenka Hana Maršálová v čase jen o 3,5 vteřiny pomalejším 5:51,7. Každý účastník dostal pěkný diplom s kresbou kostela

Svatého Jakuba a cenu. Pro všechny bylo připraveno občerstvení.

Připadá mi, že v rámci Orla začíná převládat soutěživost, honba za body, lákání nejlepších běžců, pro pomíjivý úspěch vítězství nad samotnou myšlenkou sportu, radostí z pohybu v krásné přírodě, překonání sebe, úctou k soupeřům a vírou.

Myšlenka tohoto běhu je „každý člověk stoupá v životě vzhůru po lehčí i těžké cestě a na konci cesty ho čeká otevřený chrám a radost z dobře zvládnuté cesty“ a nezáleží na čase a pořadí „protože každý, kdo se postaví na start a dokáže se dostat do cíle, si zaslouží uznání.

Poděkování patří sponzorům, za vstřícnost Města Ivančice, všem účastníkům a pořadatelům z jednoty Orel Ivančice. Další běžecká akce, pořádaná jednotou Orla Ivančice, bude koncem října běh na památku P. Adolfa Tesaře faráře z Ivančic, oběti okupace, který byl popraven r. 1942 v Brně na Kounicových kolejích, byl členem Orla a pracoval v odboji.

Poběží všechny kategorie, hlavní závod bude měřit 10 km a povede krásnou přírodou okolí Ivančic.

JAROSLAV SCHERRER

Vodácký kurz Ploučnice a Jizera 13. 7.–19. 7. 2025

Po roční pauze jsme se během letních prázdnin opět vrátili na vodu. Letos jsme splouvali hned 2 řeky. A jak to probíhalo? To se dozvíte na následujících řádcích.

Na cestu jsme se vydali v neděli, abychom se navečer společně ubytovali v kempu Boreček, jenž byl naším zázemím po následující 3 noci. Po postavení stanů v pěkném a klidném tábořišti přišly na řadu sportovní hry, táboraček a samozřejmě nechyběly kytary.

Pondělní ráno jsme se přesunuli proti proudu řeky Ploučnice až k její skalní průrvě o délce 41 m ve Stráži pod Ralskem, která byla prorážena pouze krumpáči a lopatami. Následovalo pádlování úzkým korytem s tekoucí vodou a scénérií měnící se za každou další zatáčkou. V odpoledních hodinách jsme přistáli u břehu našeho kempu a vydali se prozkoumat okolí bývalého vojenského újezdu skýta-

jícího nedotčenou přírodu s výbornými borůvkami a rozlehlým letištěm Hradčany, které má bohatou historii a mohli jste ho vidět např. ve filmu Tmavomodrý svět. Úterý opět patřilo Ploučnici, a tentokrát jsme její meandry projeli v délce 16 km. Zde už to připomínalo opravdovou, člověkem nedotčenou džungli, čímž se odlišuje od všech splavných řek v ČR. Při souboji s kmeny, větvemi, pavouky i proudem jsme mohli slyšet, jak si vedou posádky i 0,5 km před námi či za námi. Tak moc tato řeka meandruje.

Ve středu ráno proběhlo balení a přesun do kempu Malá Skála. Mezi deštěm se opět sbíraly kroky a výškové metry, např. při výstupu na Ralsko, vyhlídku Zahradka nebo zříceninu skalního hradu Vranov. Nechybělo ani koupání v Jizeře. Čtvrtek ráno jsme začínali na cvičné peřeji Paraplíčko, a pak pokračovali 10 km Jizerou, kterou bohužel taktéž postihlo sucho a my tak místy měli opravdovou vodní „turistiku“. Pátečních 15 km už bylo ve-
selejších, jelikož stavu vody pomohly deš-

tě, které nás provázely celým kurzem. Po závěrečné vodní bitvě jsme se rozloučili s instruktory a vydali se na zpáteční cestu domů příjemně unaveni a plni nových a nezapomenutelných zážitků.

Za Orla jednotu Domanín
KOSÍKOVÁ MARKÉTA

Na divokém západě

Předposlední prázdninový týden se parta nadšených a odhodlaných dětí sešla na faře v Opatově. Toto místo se proměnilo v divoký západ se svými radostmi ale i starostmi. První den jsme se ocitli bez sheriffa. Důvod byl hned jasný, a to i úkol, museli jsme získat zpět sheriffův klobouk a jeho boty, bez toho nemohl vyjít mezi zloduchy a plnit svůj úkol. Během týdne děti pomáhaly sheriffovi vypátrat padoucha. Společně jsme prozkoumali okolí našeho pobytu. Vyzkoušeli jsme si jaké to je vařit guláš v kotlíku nad ohněm. Prvně však bylo nutné suroviny získat. Vytvořili jsme si vlastní trika. Jeden den se stateční hrdinové vydali na celodenní výpravu,

kdy cestou plnili více či méně zapeklité šifry. Důležité je, že všichni se z výpravy vrátili v pořádku, zvládli vyřešit šifry a mohli tak získat nápovědy pro další konání. Dokonce jsme našli šátek rudého muže. Po tak náročném dni byl večer zasloužený odpočinek při filmu. Bohužel nevíme, jak se to stalo, ale během filmu se nám farou prohnal padouch, který

udělal v pokojích nepořádek a ukradl nám šátek i s měšci, v kterých jsme měli uložené dukáty. Statečnost a nadšenost dětí vedla k dopadení rudého muže. Byl spoután a předán sheriffovi. Závěrečný večer nás čekal táborák. I dospělí našli své dobrodružné chvíle, třeba když jdete nakupovat do obchodu 24/7 po otevírací době s téměř vybitým mobilním telefo-

nem. Děkujeme, že nás přijeli navštívit a podpořit otec František a otec Lukáš. Bez zajištění plných bříšek bychom nemohli vše zvládnout, a tak velké díky kuchařkám a kuchaři. Díky celému realizačnímu týmu a rodičům, kteří nám svěřili své děti.

Za celý tým
MARIE VOLEJNÍKOVÁ,

KALENDÁŘ ÚSTŘEDNÍCH AKCÍ 2025

ŘÍJEN

- 4. října** **Horská kola
Drnovice – Ploština**
- 18. října** **Svatováclavská réva –
recitační soutěž**
- 26.–29. října** **Turistický pobyt pro rodiny
s dětmi – podzimní
prázdniny**
- 28. října** **Vznik samostatného
Československa – pietní akt**

LISTOPAD

- 15. listopadu** **Bowling**
- 17. listopadu** **Den boje za svobodu
a demokracii – pietní akt**
- 21.–23. listopadu** **Divadelní přehlídka v Boleradicích**
- 23. listopadu** **Ústřední turnaj ve STIGA hokeji**

PROSINEC

- 6. prosince** **Šachy Brno-Obřany**
- 6. prosince** **Ústřední závody v plavání
Brno-Lesná**

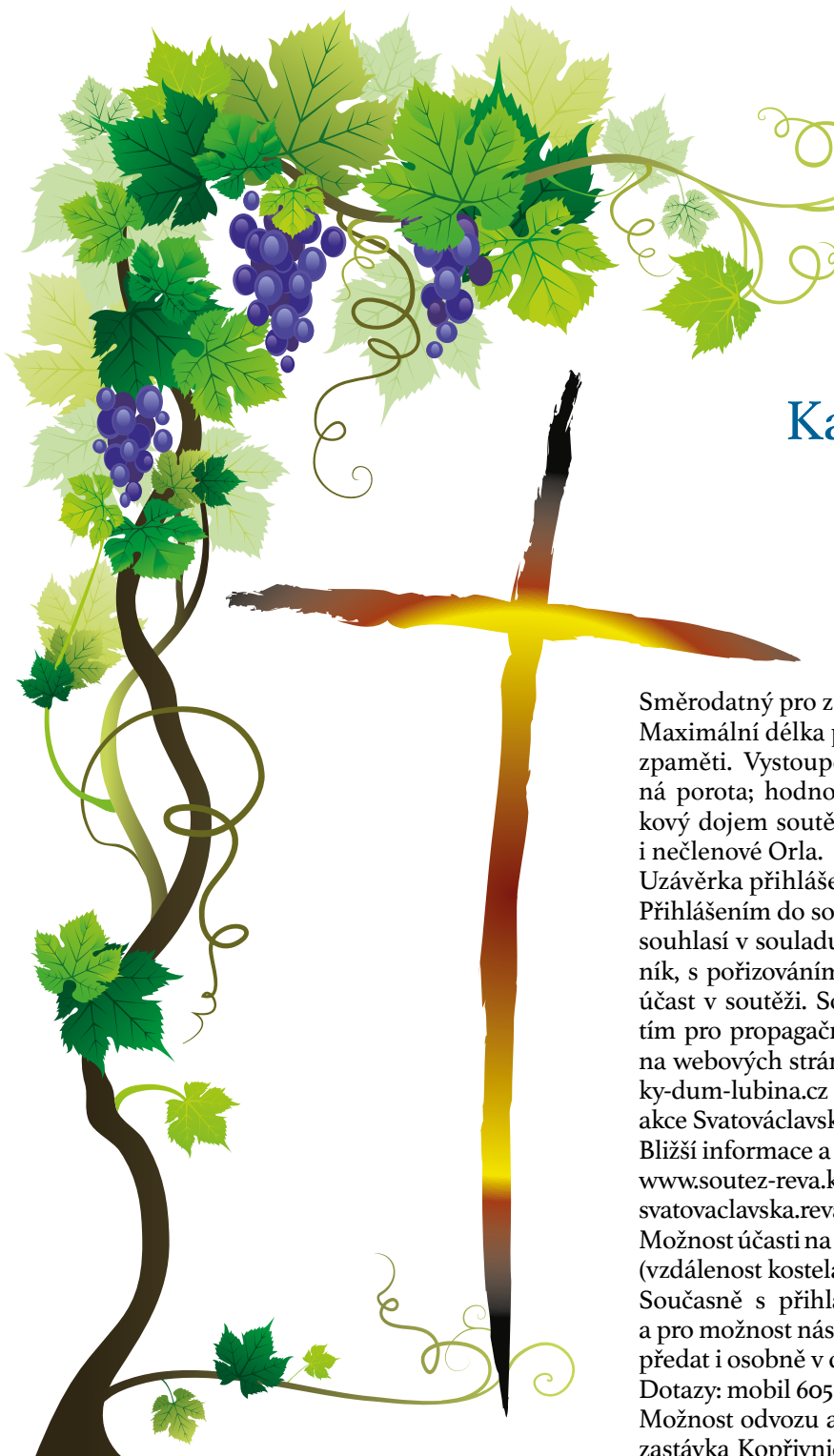
Svatováclavská réva

34. ročník

Ústřední soutěž v přednesu křesťanské umělecké poezie a prózy
Memoriál Bohumila Matuly

Orel

sobota 18. října 2025
v 10.00 hod.
Katolický dům Lubina

Podmínky soutěže:

Soutěž probíhá ve čtyřech kategoriích:

I. kategorie:	do 9 let
II. kategorie:	10 – 13 let
III. kategorie:	14 – 17 let
IV. kategorie:	18 a více let

Směrodatný pro zařazení do kategorie je věk k datu 31. 12. 2025. Maximální délka příspěvku: 4 minuty. Předpokládá se recitace z paměti. Vystoupení jednotlivých účastníků hodnotí odborná porota; hodnotí se výběr soutěžního textu, podání a celkový dojem soutěžícího. Soutěže se mohou zúčastnit členové i nečlenové Orla.

Uzávěrka přihlášek 30. 9. 2025

Přihlášením do soutěže účastník (nebo jeho zákonný zástupce) souhlasí v souladu s § 12 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, s pořizováním a používáním fotografií zachycujících jeho účast v soutěži. Souhlasí rovněž s jejich zveřejněním a využitím pro propagační účely organizace OREL, včetně publikace na webových stránkách www.orel.cz, www.soutez-reva.katolicky-dum-lubina.cz a dalších materiálech spojených s propagační akce Svatojáclavská Réva.

Bližší informace a přihláška na stránkách:

www.soutez-reva.katolicky-dum-lubina.cz, nebo emailu svatovaclavska.reva@seznam.cz.

Možnost účasti na mši sv. v místním kostele sv. Václava v 8.45 hod. (vzdálenost kostela od Katolického domu je asi 5 min pěšky).

Současně s přihláškou zašlete soutěžní text (pro nápovědu a pro možnost následného zveřejnění soutěžních textů); text lze předat i osobně v den soutěže při registraci.

Dotazy: mobil 605 820 718

Možnost odvozu a dovozu na autobus a vlak (nejbližší vlaková zastávka Kopřivnice zastávka). Požadavky na odvoz / dovoz na tel. čísle 732 258 010 (Petr Matula).

Pořádá Kulturní rada Orla a Jednota Lubina

*Orelská
divadelní přehlídka
v Boleradicích*

21. - 23. listopadu 2025

**Každý den pohádkové představení
pro děti**

Těšíme se na Vás!

 Orel

více info na: www.orel.cz

Rezervace vstupenek: Divadelní spolek Boleradice,
tel:+420 723 666 153, info@boleradice-divadlo.cz

ORELSKÁ BĚŽECKÁ LIGA

PŘIJĎTE SI S NÁMI ZABĚHAT!

- 20.9. Kros po lyžař. tratích
- 21. 9. Burčáková šestka
- 27.9. Svatováclavská
hodinovka
- 28.9. Svatováclavský běh
- 5.10. Roštejnské stráně
- 8.11. Běh P. Kosmáka
- 15.11. Běh Dlouhými záhony
a další

www.orel.cz

Orel

DÁVÁME SPORTU SMYSL

jihomoravský kraj

NÁRODNÍ
SPORTOVNÍ
AGENTURA

Děkujeme sponzorům a podporovatelům:

**NÁRODNÍ
SPORTOVNÍ
AGENTURA**

jihomoravský kraj

KALÁB

Zlínský kraj
Kraj bez hranic

B | R | N | O

@ OFL - orelská florbalová liga

**#OFL
#BudmeVidět**

V příštím čísle najdete:

- **Orelský běh okolo vlasti**
 - **Národní pouť do Staré Boleslavi**
 - **Svatováclavská réva**
 - **Setkání rodin**
- a další zajímavé akce**

Uzávěrka příštího čísla je 20. listopadu 2025
Všechny naše akce najdete na FB a Instagramu Orla.
Fotografie byly použity se svolením autorů fotografií.

Orla